

Hyvää äitienpäivää!

Todistaja

Toukokuu • May 2005 No. 5 Volume 80

\$2.50 (GST INCL.)
2,25 EUROA

PHOTO: PENTTI HUTTUNEN

**Pelastus kuuluu
sinulle..... 2**

**Äitejä ja
tyttöjä..... 3**

**Raamatullinen
karisma 4**

**Anteeksiantamuksen
siunaus 5**

**Iloa Jeesuksessa
maailman
syvimmässä
paikassa 5**

**Kaakaomiehen
kirkko.....6**

**Se itää
sittenkin8**

**Maanjäristysten
Nias-saari9**

**Israel pyrkii
pysyvään
rauhaan10**

PHOTO: EERO SORILA

Kirjojen matka Liberiaan

Maalla – merellä – ilmassa

Springfield – Toronto – Bryssel – Monrovia

“Nämä kirjat ovat siunaus tälle sukupolvelle ja tuleville sukupolville Liberiaassa,” sanoi pastori Jim Kuoh, Liberian Assemblies of God:n superintendentti kirjalähetysten vastaanottamistilaisuudessa, maaliskuussa. Niin mekin uskomme. Tällä siunauksella oli kuitenkin pitkä ja vaiherikas matka; maalla, merellä ja ilmassa.

Liberia on kärsinyt sisällissodasta neljäntoista vuoden ajan. Raamattukoulu, joka aloitettiin Liberian pääkaupungin Monrovia lähietelällä, uusissa ajanmukaisissa tiloissa 1980, on käynyt läpi epäinhimillisen kovat ajat. Lähetit joutuivat poistumaan maasta heti 90-luvun alussa. Koulu suljettiin. Irtaimisto, kirjaston kirjat mukaan lukien, varastettiin. Rosvot myivät omaisuuden naapurimaissa ja rahalla hankkivat sotatarvikkeita.

Koulurakennus kärsi pahoin sodassa. Sähköt ovat poissa niin myös juokseva vesi. Ikkunat puuttuvat. Katto vuotaa ja kantavat pilarit murentuvat tehden 3-kerroksisen päärakennuksen pian liian vaaralliseksi käyttää. Viimeisten leivottomuuksien aikana noin puolitoista vuotta sitten, jopa

rappukäytävän metallikaiteet varastettiin ”parempaan” käyttöön.

Koulu tarvitsee ulkopuolista apua. Kanadan helluntailiike (Pentecostal Assemblies of Canada) on auttanut minkä on voinut. Koulu on jälleen avattu ja pyörii liberialaisten voimin. PAOC lähettää koululle muutamia opettajia vuosittain muutamaksi viikoksi kerrallaan; meidätkin kahdesti.

JATKUU SIVULLA 7

Todistaja

Pyhimys ja pyhä

Koko maailma tuijotti 19.4.2005 Vatikanin peltiseen savupiippuun ja odotti henkeään pidättäen kenestä tulisi uusi paavi, erehtymätön roomalaiskatolisen kirkon päämies. Vanhan tavan mukaan valkea savu on merkinä siitä, että uusi paavi on valittu. Musta savu puolestaan merkitsee äänestysten jatkumista.

Savupiipun tuote on ennenkin osoittautunut epävarmaksi merkiksi. Niin kävi nytkin. Savu ei ollut mustaa eikä valkeaa. Vaikka epävarmaan merkkiin oli lisätty kellojen soitto, niin jopa Vatikanin radio sekosi pasmoissaan. Sekavista merkeistä huolimatta uusi paavi saatiin valituksi. Saksalainen kardinaali Joseph Ratzinger (78v.), joka otti uudeksi nimekseen Benedict XVI, johtaa nyt maailman suurinta kirkkokuntaa. Hänen valintansa neljännessä tai viidennessä äänestyksessä oli tihkuneitten tietojen mukaan "landslide victory" eli maanvyöryvoitto. Ratzinger tunnetaan konservatiivina ja teologina, joka puolustaa vanhoja traditioita. Hän tulee todennäköisesti jatkamaan edesmenneen paavi John Paul II linjaa.

Samaan aikaan käynnistettiin koneisto, joka voisi entisen paavin julistaa pyhimykseksi mahdollisimman pian, ehkä jo lokakuussa? John Paul II odottaa siis haudassaan pyhimykseksi julistamista.

Ihminen tekee pyhimyksen, Jumala tekee ihmisestä pyhän - ihan tarpeeksi pyhän taivaaseen pääsemiseksi. Pelastetun ihmisen pyhyys ei perustu hänen omiin suorituksiinsa, vaan Jeesuksen täytettyyn työhön Golgatalla. Ihminen, joka on Kristuksessa, on pyhä. "Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydelliseksi ne, jotka pyhitetään. Hebr. 10:14. Pyhimyksiksi julistetaan sellaiset roomalaiskatoliset, jotka ovat eläneet hurskasta elämää, tehneet hyviä töitä jne. Pyhimykseksi julistaminen ei tapahdu yleensä hyvin nopeasti henkilön kuoleman jälkeen, vaan hänen tekonsa joutuvat vuosia kestävään tiukkaan seulaan. Suomen ainoa kanonisoitu pyhimys oli piispa Henrik.

Paavali kutsuu Korintton seurakuntalaisia pyhiksi (1. Kor 1:2) siitäkin huolimatta, että heidän vaelluksensa oli peräti vajavaista. Paavali kirjoittaa myös filippiiläisistä: "kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippiissä" (Fil. 1:1). Samassa yhteydessä hän antaa jälkipolville selkeän mallin seurakuntajärjestyksestä: pyhät, seurakunnan kaitsijat ja seurakuntapalvelijat.

Viime vuosina vanhimmistokäsité on hämärtynyt.

Pohjois-Amerikassa monissa seurakunnissa ei enää ole vanhimmistoja ollenkaan. Niiden tilalla on nk. board of deacons eli diakoneista koottu johtokunta, joka valitaan vuosittain äänestyksellä. Jos tämä menettely asetetaan kyseenalaiseksi, yleensä vastaus kuuluu: Seurakunta toimii hyvin näin. Ts. raamatullisuus ja toimivuus asetetaan vastakkain. Vanhimmiston tehtävä seurakunnan johdossa ei ole toimivuuskysymys. On kysymys raamatullisuudesta. Nykyisin liian usein asetetaan uudet ideat ja demokratia raamatullisuuden edelle. Seurakuntien tulisi ottaa huomioon aika, jossa elämme, mutta pysyä silti raamatullisessa seurakuntamallissa: pyhät, seurakunnan kaitsijat ja seurakuntapalvelijat.

Äitienpäivä toukokuun toisena sunnuntaina on taas ruusuja, valkovuokkoja ja rakkautta. Äideille annetaan tunnustusta heidän uurastuksestaan jälkipolven hyväksi. Abraham Lincoln antoi tunnustuksen omalle äidilleen ja sanoi: "Kaikki mitä olen tai toivon olevani, olen velkaa enkelimäiselle äidilleni."

ERKKI AHONEN

Pelastus kuuluu sinulle

Viime kesänä (2004) olin puolisoni Annen kanssa käymässä hänen kotimaassaan Englannissa tapaa-massa Annen sukulaisia ja ystäviä. Koska meillä ei ollut siellä käytettävissä autoa, kuljimme paikallisilla busseilla. Emme aina tienneet, missä piti jäädä pois tai vaihtaa bussia. Tästä syystä kysyimme neuvoa toisilta matkustajilta. He olivat valmiita auttamaan ja saimme heistä myös puheka-vereita.

Kerran eräs vanhempi nais-henkilö lupasi näyttää paik-kan, missä piti vaihtaa bus-sia. Matkan aikana keskustelu kääntyi hengellisiin asioihin. Kävi ilmi, että hän oli etsinyt Jumalaa 60 vuotta eikä ollut löytänyt. Ts. nainen oli etsi-nyt koko elämänsä löytämättä pelastusta. Kysyimme häneltä, onko hän käynyt kirkossa. Vastaus oli myönteinen. Teimme uuden kysymyksen: "Käyt-tekö vain yhdessä kirkossa vai-ko useammassa?" Hän vastasi: "Useammassa!" Teimme vielä uuden kysymyksen: "Luetteko te Raamattua?" Saimme vasta-uksen: "Kyllä joskus Ilmestys-kirjaa!"

Tulin murheelliseksi tämän naisen vuoksi, enkä ainoastaan hänen takiaan, vaan ajattelin kaikkia muitakin ihmisiä, jotka käyvät näissä kirkkoissa. Naisen vastauksista päätin, että paimenet eivät itsekään tunteneet pelastuksen tietä, tai eivät aina-kaan osanneet sitä kuulijoilleen selittää.

Pelastuksen tie löytyy Ramatusta monesta koh-taa. Ilmestyskirja, joka selvittelee lopunaikoja, ei tie-tenkään ollut tälle naiselle paras Uuden testamentin kirja selvittämään pelastuksen tietä.

Minulla oli Suomessa eräs hyvä ystävä. Hän oli

Karjalassa syntynyt mummo. Erään kerran, kun kä-vin hänen luonaan, hän alkoi kertoa omaa uskoon-tuloaan. Hän kävi kirkossa niin kuin tuo englan-tilainen nainenkin ja luki ahkerasti Raamattua, mutta pelastusvarmuus puuttui. Sitten kerran hän istui kotonaan keinutuolissa ja luki Johannek-

sen evankeliumia kolmannesta luvusta. Kun hän luki kuuden-mentoista jakeen "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poi-kansa, ettei yksikään, joka hä-nen uskoo, hukkuisi, vaan hä-nellä olisi iankaikkinen elämä", hän riemastui ja sanoi: "Tässä-hän se on, miten ihminen pe-lastuu. Minähän uskon Jeesuk-seen ja sen perusteella minulla on iankaikkinen elämä." Sen jälkeen hän on aina tiennyt, että on taivaskelpoinen. Pelas-tuksen voi kokea vaikka keinu-tuolissa lukemalla Raamattua oikeasta kohtaa.

Paavali kirjoittaa Roo-malaiskirjeessä pelastuksesta näin: "Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Juma-

Room.10:9-11

la on hänet kuolleista herättä-nyt, niin sinä pelastut. Sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: 'Ei yksi-kään, joka häneen uskoo joudu häpeään.' Jos et ole varma omasta pelastuksestasi, koeta vaikka näi-tä ohjeita, jotka juuri luit.

AULIS LAPPALAINEN

Todistaja
Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR Erkki Ahonen
LAYOUT Keijo Sakara
OIKOLUKU Helena Rantanen
TAKASIVUN TOIMITUS Sylvia Rukkila
ALUETOIMITTAJIA Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA Erkki Ahonen, Liisa Liedes,
Osmo Pieniniemi, Ulla Saari,
Aimo Selin, Uuno Vesanen, Mika Yrjölä

YHDYSHENKILÄ SUOMESSA Annikki Siren,
Uusi Porvoontie 693-2, 01120
Vestergård
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT: \$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00. kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:SSA: Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

KANADASSA: \$24.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$30.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$34.00

USA:STA: US \$24.00.

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$28.00

SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi), tili No. 800014-70846016. Vuosittalaus 28 euroa.

MUISTA MAISTA: CAD \$34.00, US \$28.00 tai 28.00 euroa.

OSOITTEITA

LCHETYSSIHTTEERI Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LCHETYSKASSA USA Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa

Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No.R 121903561

Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Äitejä ja tyttäriä

TEKSTI JA KUVA:
MARJATTA
ITKONEN

Tyttö oli juuri sen pytyn korkuinen, jonka ääressä äiti vaivasi taikinaa. Reunan yli näkyivät vain pikku sapa-ropään kaksi sinistä silmää ja nykerönenä. Äidin käsissä taikina kohosi ja laski, ylös alas, sinne ja tänne. Saavista lehahteli hapan rukiinen tuoksu, houkutteli taas, kunnes laidasta piti vähän sormella kaapaista ja maistaa. Äidin silmät hymyilivät. - Saahan maistaa? Saa. Mutta ei paljon, tulee vatsa kipeäksi.

Siinä vieressä hella hohti lämpöä, ja leivinuunissa räiskähteli tuli. Keittiön ikkunasta läikkyi sisälle keväisen aamupäivän kirkas valo. Tänään äiti antaisi tytön leipoa, siten, kun hän itsekin alkaisi alustaa pullataikainaa. Tuossa tuolilla odotti joululahjaämpäri, jonka kyljessä Lännen karjapaimen hurjasti ratsasti lassoaan heiluttaen. Siihen laitettiin yksi muna, vähän sokeria, tilkka lämmintä maitoa ja hiivaa, ripaus suolaa ja tietysti jauhoja. Taikinaa saisi vaivata ja vaivata mielin määrin. Lopuksi äiti antaisi nokareen voita, mikä häviäisi lämpöisestä kädestä taikinaan. Sitten pitäisi odottaa.

Äidin sormet letittivät pullaa taivasti ja niin nopeasti, ettei kerinnyt kunnolla nähdäkään. Miten se tehdään? - Näin ja näin, äiti otti kädestä ja opasti. Posket alkoivat hohtaa jauhokerroksen alla, ja sormet takertuivat itsepin-taiseen taikinaan.

Uuni oli kuuma. Äiti veti hehkuvan tuhkan pois, kasteli männynhavuisen luudan ja lakaisi arinan puhtaaksi. Märkä luuta sihahteli uunissa, ja keittöön tulvahti metsän tuoksu. Se oli osa koko tämän täyteläisen leipomispäivän aromeista ja viipyisi vielä niissä hiiltyneissä neulasissa, joita joskus leivän pohjasta löytyi.

• • •

Illalla isä ja äiti rukoilivat. Isän ääni kuului kauas; äidin rukouksen kuuli vain tyttö, joka ryömi syliin. Äidin käsi silitti päätä, toisen käden sormien lomitse tipahtelivat kyy-neleet tuolille.

Äiti tuntui aina rukoilevan, ja usein hän itki. Sitä ei voinut aina ymmärtää. Oliko hänellä niin paljon murheita, vai miksi... Hänen laulunsakin oli rukousta, joskus hiljaisena hyrinänä, joskus lempeän kirkkaana ja kiitollisena.

Piti pysähtyä leikkienkin keskellä kuuntelemaan, ja siihen oli hyvä illalla nukahtaa.

• • •

Kaksikymmentä viisi vuotta myöhemmin on omassa keittiössäni leipomispäivä. Lapsuudenai-kaisesta tunnelmasta on jäljellä vain tuoksu ja jäl-leen pieni tyttö, oma tyttöni, joka tuolilla seisten kurkottelee taikina-astiaan nähdäkseen parem-min.

Hymyilen. Nyt olen tämänkin tilanteen toisel-la puolella, ja nyt minua katsovat nuo siniset sil-mät, kysyvinä.

- Saa maistaa. Saa myös tehdä oman taikinan. Hiukset peitetään äidin huivilla ja vyötäisille kie-dotaan suuri esiliina. Yhdessä kootaan ainekset kulhoon. Posket hohtavat innosta, ja kädet sotke-vat taikinaa. Nenänpää on valkoisena, ja jauhoja ripahtelee tuolille ja lattialle. Enpä henno torua - olenhan tuntenut tämän tytön joskus ennenkin, kauan sitten.

• • •

- Äiti, voitko sinä tulla rukoilemaan minun kanssa? Lastenhuoneesta kuuluu pyyntöjä. Päivän leikit on leikitty ja sängyssä kuvakirjat katsottu. Isä on lukenut kertomuksen Raamatusta, mutta tarvitaan vielä äitiä - siunaamaan.

- Äiti tulee ihan kohta, lupaan, mutta jään vielä jotain askaroimaan. Kun sitten hetken kuluttua pääsen lastenhuoneeseen, ovat veljekset vielä he-reillä, mutta tyttö jo nukkuu. Peukalo on suus-sa, ja kädet puristavat omaa pikku peittoa. Jään vuoteen reunalle istumaan - taasko myöhästyin... Onko minulla tosiaankin niin kiire, etten jouda äitini antamaa siunausta välittämään? Nämä kädet touhu-avat kaikessa suomalaisen naisen taitavuudella, siivoavat, pesevät pyykkiä, leipovat ja ompelevat, laittavat terveellis-tä ruokaa ja yrittävät hoitaa kotia vähän paremmin kuin naapurin naiset. Mitä merkitystä sillä kaikella on?

Äidin käsiin valuivat rukouksen kyyneleet silloin kauan sitten. Katson omia käsiäni, jotka nyt lepäävät toimetto-

mina sylissäni. Koti on hiljainen. Onko siitä sittenkään niin kovin kauan? Eikö se ollut vain eilen, ja tänään on minun tilaisuuteni. Huomenna pitää tästä työstäni huo-len Herra, ja vain Hänelle voin kaiken jättää.

Silitän nukkuvaa vaaleaa päätä ja työnnän syrjään sil-mille valahtaneet hiukset.

Siunaan.

Pääsiäisjuhlat Toronton Saalemissa

Perinteiset nuoriso- ja pääsiäisjuhlat pidettiin Toronton Saalemtempelissä.

Alkajaistilaisuus oli torstaina, jossa saimme heti tuntuman puhujavieraaseen sekä seurakunnan voimakkaaseen musiikkiin. Ilmat olivat kirkkaat vaikka yöpakkaset vaikuttivat, että kaikki lumet eivät kerinneet sulaa. Paikalle oli tullut nuoria ja vähän vanhempia joka puolelta Ontariota sekä Quebecistä ja joitakin Amerikan puolelta. Oli ilo todeta, että laulu- ja musiikkiväki tuntui niinkuin uudistuneelta. Meillä on uutuutena Saalemin laulajat, nuorista ja keski-ikäisistä koottu sekakuoro, joka lauloi moniäänisesti paljon kokeneen Tapio Rukkilan johdolla. Erikoisena jäi puhuttelemaan vanha laulu "Kaikki kyyneleet Hän kivailee", juhla kokoukseen erittäin sopivaa laulua.

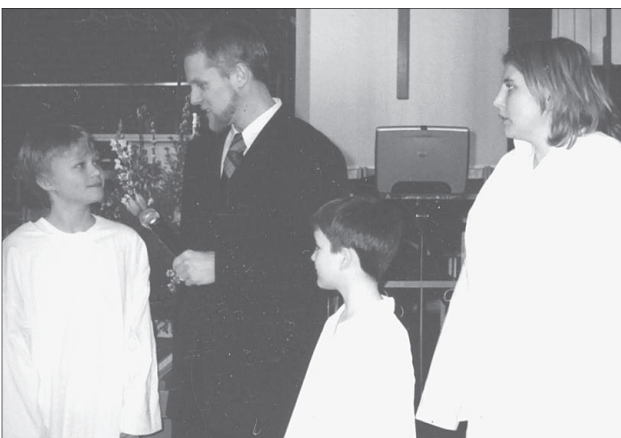
Ilosanoman kuoro puolustaa paikkaansa reippailla esityksillään, jotka ovat paikallaan herätyskokouksissa. Kuoron johtaja Eila Sillanpää pitää huolen siitä, että kuorossa ei nukahdella. Lauantai-illan musiikkijuhlissa lauloi Ilosanoman kuoro sekä mieskuoro ja kvartetti Marianne

Puiraan vahvistuksella. Sunnuntain päätösjuhlissa lauloi kaikista kuoroista koottu yhdistetty kuoro Eilan johdolla. Kun mainitsin kaikista kuoroista, niin meillä on vasta perustettu mieskuoro, joka joutui nousemaan lavalle uudestaan yleisön pyynnöstä, niin mahtavaa oli laulu. Mieskuoroa johtaa Matti Varvas. Mika Yrjölä lauloi sooloesityksiä samoin tuplasti yleisön pyynnöstä. Lisäksi Hilikka Pieni-niemi lauloi yksinlaulun.

Juhlaluhujaksi oli kutsuttu pastori Klaus Korhonen Helsingin Saalemseurakunnasta. Totesin, että häntä kuunneltiin melkein henkeä pidättäen. Sanoma oli ajankohtainen. Koettiin sisäisen parantumisen syvää jälkeä. Tunsimme paimenen johdattelevan meitä Sanan vihreille niityille ja virvoittavien vetten työkö. Alttarilla koettiin uudistavaa kos-

ketusta. Pyhä Henki oli lähellä. Tulkit Mika Yrjölä ja Heka Ylänkö selvisivät hienosti tehtävästään.

Päättäjäisjuhlissa pyhäkoulukuoro

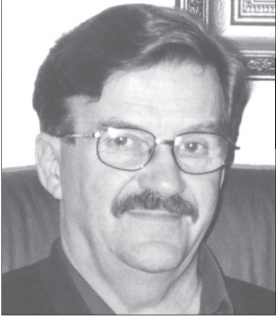
Juhlapuhuja, pastori Klaus Korhonen Helsingin Saalemista.

Pastori Mark Rytkönen ja nuoret kastettavat.

lauloi, kolme uskoontullutta kastettiin, viisi liitettiin seurakuntaan sekä Mark ja Sarah Rytkösen Joonas Mark siunattiin. Riemullinen laulu raikui tempelissä voimakkaasti nousten loppuaan kohden. Kun sitten loppu aamen kajahti, olimme tosissaan siunattuja. Kiitos Herralle.

Iltapäivällä saimme vielä vanhimmistona kokoontua kuulemaan Klaus Korhosta. Saimme myös kysellä, kokeneen seurakuntamiehen vastaillessa kysymyksiin seurakunnan johtamiseen liittyvistä asioista.

RAIMO SILEGREN.

Osa 2 Onko Pyhän Hengen voitelu luonnekysymys?

Raamatullinen karisma

Matti Pyykkönen jatkaa karismattisuuden tutkistelua

Vierailin kerran eräissä seurakunnassa. Koska olen armoitukseltani opettaja, toivoin että kokoussalin edessä olisi ollut saarnastuoli, jolla olisin voinut pitää Raamattuan ja muistiinpanojani puheeni aikana.

Kun asiaa tiedustelin, minulle kerrottiin, että ”me olemme karismaattinen seurakunta, eivätkä vanhat perinteet saa sitoa meitä” (käytin nuottitelinettä!). Tämän saarnaajan mukaan karismaattisuuteen kuuluu puhuja, joka vapaasti liikkuu yleisön keskuudessa, mieluummin langaton mikrofoni kädessään.

Sielunkarismaan tukeutuva ilmeisesti uskoo näin pystyvänsä ”voimallisemmin vaikuttamaan” kuulijoihinsa! Jumalan Hengen toiminnan kanssa tällaisella ei ole mitään tekemistä.

Kun maailman henki muuttaa karismakäsitteen tarkoituksen, ja kun tämä muunnos hyväksytään, on nk. karismaattinen puhuja usein seuraavanlainen: Hän on luonteeltaan hyvin vilkas ja räiskyvä. Hän lumoo kuuntelijat kiehtovilla kertomuksilla joistain kaukaisista tapahtumista esiintuoden taitavasti sen, että kaikki tapahtui juuri hänen ”karisansa” kautta. Kertomuksia ja jälleen kiehtovia kertomuksia. Hän ei saarnaa Sanaa. Tuloksien hänen puheestaan tulee näkyä heti vielä hänen paikalla ollessaan, ja parhaiten ne tulokset näkyvät juuri hänen ”karisman” välityksellä. Hän osaa käyttää ääntään; useimmiten huutaen. Hänellä on ihmeellinen vaikutusvoima vangitessaan kuulijat. Ihmiset haltioituvat. Jos hän on pystyvä, saa hän ihmiset tekemään melkein mitä tahansa: ”Vilkuttaa Jeesukselle.” ”Älkää laulako mollissa, vain duurilaulut ovat hengellisiä.” ”Toistakaa, mitä minä sanon.” Jonkun esityksen jälkeen: ”Nyt nousemme ylös kaikki ja taputtamme”, jne. jne. Suomessa hiljattain vieraillut tunnettu

”karismaatikkosarnaaja” uskoi, että uudestisyntynyt ihminen ei enää koskaan laula mollissa. Vain duuri kelpaa tunnelman nostamiseen.

Jos ei oteta vastaan rakkautta totuuteen, liikutaan vaaravyöhykkeellä. Sielullisesta tehdään hengellinen. Ihminen tulee korotetuksi. Liikkuessani eri puolilla maailmaa olen huomannut tällaisen ”karismaattisen” toiminnan jälkeen huolestuttavaa jälkikrapulaa.

Kustannusliikkeetkin tarjoavat elämyksiä. Luonnollisen ihmisen sielunelämää jännittäen on lähdetty ”elämysmatkalle”. Sielunelämää voisi verrata huonosta metallista tehtyyn jouseen. Toistuvasti jännitettynä se menettää jännevyytensä. Näin käy myös ihmisen. Enää ei jakseta innostua - kaikki on kuultu - kaikki on jo koettu. Kaiken perästä on juostu tai ajettu autolla. Kokouksissa oli tunnetta ja melua, mutta maanantaina tai viimeistään tiistaina tulikin jo turhautunut olo. Paitsi, jospa sittenkin vielä joku jostain, jotain uutta... ad infinitum.

Hyvä Jumala, anna meille silmävoidetta nähdäksemme, mikä on sinun hengestäsi ja mikä on ihmisen oman sielunelämän aikaansaannosta. Mikä ehkä on jotain vielä paljon pahempaa.

Tunnettu Jumalan mies, Kiinan herättäjä, Nee Tuo Sheng (Watchman Nee), oli mies, jota Jumala käytti voimallisesti. Hän kuoli v. 1972 vankilassa, jossa hän joutui olemaan uskonsa vuoksi noin 20 vuotta. Ateismin synkän yön keskellä hänen julistuksensa kantoi hyvää ja kestävää hedelmää. Hän kirjoitti: ”Saatanan tehtävänä nykyään on kiihottaa ihmisen sielua ja laukaista siinä piilevä voima näyttelemään pettävästi hengellistä voimaa”. ”Muistakaamme, että kaikki työ, joka tehdään tunteilla, on kyseenalaista ja haihtuvaa. Työssä, joka tehdään Pyhän Hengen voimalla, ihmisen ei tarvitse ponnistella omia voimiaan. Jos työ tehdään sielun voimalla, ihmisen on jänni-

tettävä voimiaan ja käytettävä monenlaisia ’kikkoja’. Näitä ovat itkeminen, huutaminen, hyppiminen, yhtämittainen laulaminen tai monien liikuttavien kertomusten esittäminen. En sano, etteikö saisi käyttää lauluja ja kertomuksia, mutta kohtuullisessa määrin. Sillä niiden kertoja ei pyri mihinkään muuhun kuin kuulijakunnan liikuttamiseen”

Minulla oli nuorena tilaisuus kuunnella Skandinavian suurimman helluntaiseurakunnan, Tukholman Filadelfian perustajan, Lewi Pethruksen julistusta. Muistan kuinka hän Nyhem-viikon puhujana seisoi hiljaa ja eleettömästi saarnansa aikana. Pienehkö, melko kuivan tuntui mies. Hiljaisella, tasaisella äänellä hän toi esille Sanan totuuksia. Hänestä sanottiin, että hän oli saarnatuolissa tyyni kuin viilipyty, ”mutta kansassa kiehui”. Nykykieltä käyttäkseni, hän ei ollut ollenkaan ”karismaattinen”. Hänellä oli kuitenkin raamatullista karismaa. Hänen ei tarvinnut huutaa tai käyttää muita ”kikkoja”. Hänellä oli Jumalalta saatu opettamisen armoitus. Sana saavutti sydämet ja elämä muuttui. Pyhä Henki toimi kirkastaen Kristuksen ja tulokset olivat pysyviä. Tuhansia tuli uskoon ja seurakunnat kasvoivat.

Vastakohtana ovat meidän aikanamme ne, jotka saarnatuolissa ”kiehuvat” ja kansa istuu paikallaan hiljaa kuin ”viili pytyssä”. Niin kutsuttu ”karismaatikko” ihmettelee miksi yleisö ei ”kiehu”. Ehkäpä kuulijakunta onkin niin hengellistä, että odottaa hengelliseltä tilaisuudelta jotain aivan muuta!

Nuori kappalainen kysyi kerran iäkkäältä kirkkoheralta, mitä hän tekee, kun saarnan aikana huomaa, ettei itsekään oikein ymmärrä mistä puhuu peläten, että kuulijatkin sen huomaavat. Tähän kirkkoherra oli pilke silmäkulmassa vastannut: kun niissä kohdissa vain korotat ääntäsi, ei kukaan huomaa, ettet itsekään ymmärrä mitä puhut! – Ei huutaminen tee saarnasta hengellistä!

Jakso 71

Sanan seurassa

Saara Rossi

Armosta kiitollisena

”Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi, vanhurskaudessa.” 2. Tim. 3:16

Ketä meidän tulee totella ja miksi? ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä. Apt. 5:29” ”Ketä tottelemaan te antaudutte, sen palvelijoita olette!” Room. 6:16. ”Koska he eivät tottele, niin he kompastuvat.” 1. Piet. 2:8.

Ylläolevat jakeet ovat Pietarin ja Paavalin meille jättämiä ajatuksia, mutta mitä Jeesus asiasta sanoi? ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille, kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto... Sen tähden, joka purkaa

yhdenkään pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman, mutta joka niitä noudattaa ja opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa.” Matt. 5:17-19.

”...te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista.” Siis fariseukset noudattivat tätä osaa laista pikku piirteitä myöten. ”Mutta”, jatkaa Jeesus, ”jätätte sikseen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden. Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.” - Siis, Jeesus piti tärkeänä Jumalan Sanan ohjeiden noudattamisen.

Me laulamme ”Vapaana on Herran kansa, mainen kahle paina ei.” Jeesus oli lähetetty ”saarnaamaan vangituille vapautusta,

päästämään sorretut vapauteen.” Lk. 4:18. Mutta mistä me olemme vapautetut? Sanan tottelmisestako? Eihän toki! Paavali kirjoittaa: ”Kiitos Jumalalle, että synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi.” Room. 16:17-18. Ja vielä: ”...elämän hengen laki on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista” Room. 8:2.

Aikoinaan kuuluisa juutalainen kirjailija MacIntosh iloitsi siitä, että uskoontultuaan hänet oli vapautettu lain orjuudesta. Jumalanko lain? Ei, vaan niistä yli 600:sta määräyksestä, jotka juutalaiset olivat laatineet itselleen noudatettaviksi. Hän sai vapauden ihmiskahleista, mutta Jumalan antamat säännöt elämäämme varten jäivät voimaan hänenkin kohdallaan.

Sitten on olemassa vielä muita sääntöjä ja lakeja, joita Jumalan Sanan mukaan meidän tulisi noudattaa. ”Jokainen olkoon alainen sille esivallalle, jonka valan alla hän on... Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säätämystä vastaan.” Room. 13:1. ”Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivallalle alamaiset.” Tiit. 3:1. ”Siksi tulee olla alainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden.” Room. 15:5. ”... kenelle vero, sille vero.”

Room 13:7.

Miksi meidän tulisi olla kuuliaisia Jumalan Sanalle ja myös maallisen esivallan määräyksille? Ensinnäkin siksi, että se on Jumalan Sanan kehoitus ja toiseksi, siitä on meille itsellemme ja lähimmäisillemme hyötyä. Psalmin tekijä toteaa: ”Silloin minä vaellan avaralla paikalla, sillä sinun asetuksiasi minä kysyn.” Ps. 119:45.

Tämä tuo mieleeni liikenteen vilkkailla teillä. Jos ei olisi sääntöjä, kuka uskaltaisi edes yrittää ajamista tuollaisilla teillä. Sehän olisi hengenvaarallista kaikille. Mutta jos jokainen ottaisi huomioon kaikki liikennettä koskevat säännöt ja noudattaisivat niitä, paljon vähemmän syntyisi vaaratilanteita. Vaeltaisimme ”avaralla”, kun noudattaisimme sääntöjä! Jumalan antamat säännöt on annettu meille turvaksi, ei kahlehtimaan meitä.

Kuitenkaan meistä ei kukaan pysty täysin noudattamaan Jumalan Sanan määräyksiä ja lakeja, sillä ”kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet.” Jaakobin kirjeessä sanotaan: ”Joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppä kaikissa kohden.” Jaak. 2:10.

Siis, onko kenelläkään toivoa? Kiitos Jumalalle, hän on antanut meille toivon! Paavali kirjoit-

taa: ”Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä.... Vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen... Ihminen vanhurskautetaan uskon kautta ilman lain tekoja.” Room. 3:23-28.

”Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain!” Room. 3:31. Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman lain tekoja. Room. 4:6.

Jos pelastus on ilmainen, armosta saatu, mihin väliin tässä sitten kuuluu Jumalan käskyn noudattaminen? Kun uskossa otamme vastaan Jeesuksen, saamme syntimme anteeksi - armosta. Koska olemme jo pelastetut, haluamme rakkaudesta Jeesukseen olla kuuliaisia Jumalan sanan totuuksille. Tässä olotilassa saamme laulaa:

”Saa lunastettu lauma luokses tulla, sen kohta kutsut päälle pilvien. Saan minäkin! Ei ansiota mulla kuin arvet hyömiä naulojen.”

Anteeksiantamuksen siunaus

Lukiessani Veikko Mannisen kirjaa “Man-nisentie” tuli anteeksiantaminen uudella tavalla eteeni. Veikko oli sopinut Samu-li Sirenin kanssa, että he menevät tapaa-maan Vilho Soinista maanantaina. He seisoivat Soinisen oven takana kukkakim-pun kanssa, joka oli tarkoitus antaa Rauha Soiniselle. Ovikellon hälyttävä ääni - luk-ko kääntyi, ja Soininen seisoj kynnyksellä. Tervetuloa! Yhtä sydämellisenä ja isällisenä kuin joskus vuosia sitten tämä Herran pal-velija otti vieraat vastaan.

Veikko ojensi kätensä tervehdykseen. Juuri kun hän oli sanomassa, että oli tullut antamaan anteeksi, tuli pikasähke ylhääl-tä: “Et ole anteeksiantaja vaan anteeksipyy-täjä! Sinun asenteesi veli Soinista kohtaan ei ole ollut oikea,” muistutti Pyhä Hen-ki. Liikuttunena Veikko sopersi anteeksi-pyyntöä. Soininenkin murtui ja kaappasi Veikon syleilyynsä. Eräessä toisessa yhtey-dessä Veikko jälleen sanoi, että olemmeko vain anteeksiantajia, eikä meilläkin ole an-teeksipytyttävää?

Kirjan sanoma anteeksiantamuksesta on pyörinyt mielessäni. Ajattelen sitä, mi-ten paljon seurakunnan keskellä puhutaan rakkaudesta ja siitä, että he yhtä olisivat. Usein luetaan kohtaa Johanneksen evan-geliumista, jossa sanotaan: “Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” Joh. 13:35. Jeesus antoi meille uuden käskyn, että mei-dän tulee rakastaa toisiamme.

Minusta tuntuu, että olen vaatimassa anteeksipytyntöä niiltä, jotka ovat loukan-neet minua. Jos he eivät sitä tee, niin sen kyllä kaikki seurakunnassa ja ystävapiiris-sä näkevät, että en pidä siitä henkilöstä. Kierrän hänet kaukaa enkä puhu hänen kanssaan. Näytän, että minua on loukattu! Onko tämä oikein? Onko tämä Raamatun mukaista?

Joosefin malli

Raamatusta löydämme monia esimerk-kejä siitä, millaista on Kristuksen mielen mukainen toiminta. Vanhassa testamen-tissa on hyvä esimerkki Joosefin elämästä. Häntä olivat omat veljet kaltoin koh-delleet, mutta hän antoi anteeksi ja sanoi: “Minä olen teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. Mutta alkää olko murheissanne alkääkö pahoitelko sitä, että olette myy-neet minut tänne, sillä Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen tei-dät hengissä. 1. Moos. 45:4. Jakeessa 15 sanotaan, että hän suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän rinnoillaan. Eikö Joosef nyt vaatinut hänen veljiltään anteeksipytyntöä, kun he olivat tehneet hänelle niin pahoin; olivat myyneet hänet orjaksi? Minä vaadin anteeksipytyntöä jo mielestäni pahasta sa-nasta.

Luvussa 50 kerrotaan Jaakobin kuole-masta. Silloin veljet pelästyivät ja ajatteli-vat, että nyt varmasti Joosef kostaa meil-le kaiken pahan. Pelon ja pakon edessä he pyysivät anteeksi, mutta Joosef sanoi heil-le: “Älkää peljätkö, olenko minä Jumalan sijassa!” Joosef oli antanut veljille anteeksi kaikki, vaikka he eivät olleet pyytäneetkään anteeksi.

Jeesuksen ja Stefanuksen esimerkit

Jeesus ristillä jaksoi rukoilla vainoojil-leen anteeksiantamusta: “Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he teke-vät!” Luuk. 23:34. Tällainen on Kristuk-sen mielenmukaista anteeksiantamista.

Ensimmäinen marttyyri, Stefanus, ru-koili: “Herra, älä lue heille syyksi tätä syn-tiä!” Apt. 7:60. Eikö näissä raamatunkoh-dissa ole kysymys suuremmista rikkeistä kuin ainoastaan paha sana?

Jeesus opetti meitä rukoilemaan: “Anna anteeksi, niinkuin mekin anteeksi annam-

me meidän velallisillemme.” Kuinka vai-keaa meidän onkaan antaa anteeksi! On järkyttävää kuulla uskovaisten suusta: “En anna anteeksi!” Kyllä meillä pitäisi olla varaa antaa veljillemme ja sisarillemme anteeksi. Jumala tuomitsee anteeksianta-mattoman sydämen: “Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän Taivaallinen Isänne myös an-taa teille anteeksi. Mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksi-anne.” On syytä sanoa: “Herra, anna mi-nulle anteeksiantava mieli!”

Pietarin kysymys

Kysymys anteeksiantamisesta sai Pieta-rin tiedustelemaan: “Herra kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi vel-jelleni, joka rikkoo minua vastaan, ihan-ko seitsemän kertaa? Jeesus vastasi hänelle: ‘Minä sanon sinulle, ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitse-män.’” Matt. 18:21. Ei Jeesus tässä sano, jos veljesi pyytää sinulta anteeksi! Meidän tu-lee antaa anteeksi ehdotta!

Vai onko niin, että kuvittelen olevani niin hyvä, etten koskaan loukkaa ketään. Paavali sanoo: “Olkoon teillä sen mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muo-to, katsonut saaliikseen olla Jumalan kal-tainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon.” Jae 8. “Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ris-tin kuolemaan asti.”

Olisikohan meidänkin tarpeellista nöyr-tyä. Efesolaiskirjeen neljäs luku on hyvä muistutus anteeksiannosta. Jakeessa 32 sanotaan: “Olkaa sensijaan toisianne koh-taan ystävällisiä, hyväsydämisisiä, anteek-siantavaisia toinen toisellenne, niinkuin

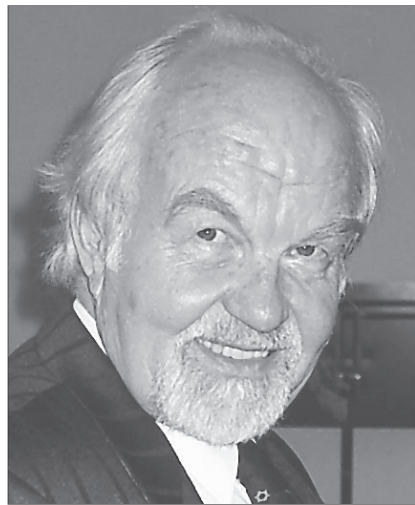
Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.”

Kolossalaiskirjeessä asia ilmaistaan: “Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituja, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöy-ryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen. Kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisil-lenne anteeksi, jos kenellä on moitetta tois-ta vastaan, niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.” Kol. 3:12-13. Meidänkin tulee kärsiä toinen toistamme ja antaa anteeksi.

Cheryl McGuiness kirjoittaa kirjassaan “Beaty Beyond Ashes” siitä, mitä tapahtui New Yorkissa 9/11. Hänen miehensä oli lentäjä siinä ensimmäisessä lentokoneessa, joka iski tuohon World Trade Centre-pil-venpiirtäjään. Vuotta myöhemmin Cheryl oli tuon suuren rakennuksen raunioilla. Hän näki rauniokasassa ristinmuotoisen raudan ja ajatteli, että Jeesus on kuollut hä-nen syntiensä edestä ristillä. Hän joutui va-linnan eteen; tulisiko pitää kiinni vihasta ja katkeruudesta terroristeja kohtaan vaiko antaa anteeksi. Hän valitsi anteeksiannon. Tästä lähtien hän koki, että Jumala haluaa hänen julistavan anteeksiantoa ja Jumalan rakkautta.

Nyt Cheryl on kysytty puhuja ympä-ri Yhdysvaltoja. Tätä saa aikaan Jumalan rakkaus ja anteek-sianto. Jos odo-tamme herätystä, niin uskon, että sen ensin täytyy tapahtua anteek-siantamuksen he-rätyksenä meissä.

TEKSTI:
MATTI PASIVIRTA

TEKSTI:
OLAVI SYVÄNTÖ

1 Sam. 24 luvussa ker-rotaan kuinka Daavid säästi Saulin hengen Ein-Gedin erämaassa

ja luvun lopussa mainitaan kuinka “Daavid ja hänen miehensä nousivat vuorilinnaan. Massadan vuorilinna on juuri tällä alu-eella, Kuolleen meren länsipuolella. Siellä viimeiset juutalaiset puolustajat olivat roo-malaisten piirittäminä vielä kolme vuotta Jerusalemin ja temppelin hävityksen jäl-keen 73 AD asti. Nykyään vuorelle pääsee köysiradalla ja se onkin turisteille mahtava historiallinen näköalapaikka. Vuoren juu-rella on nyt rakennettu uusi hotellitasoinen useamman sadan hengen retkeilymaja.

Tässä paikassa pidettiin historiallinen

Iloa Jeesuksessa maailman syvimmissä paikassa

tapahtuma viikonloppuna 15.-16.4.2005. Pidimme koko Negevin alueen messiaani-set uskovat siellä yhteisen “erämaakonfe-renssin”, jossa oli mukana uskovia perhei-tä, kaikenikäisistä lapsista vanhuksiin asti, yli 400 henkeä, noin puolet koko etelä-Is-raelin uskovista. Ensimmäistä kertaa 2000 vuoteen koko alueen uskovat olivat yhtei-sillä juhlilla iloitsemassa siitä, mitä Herra oli tehnyt keskuudessamme täällä kuivas-sa Negevissä, kuten oli luvannut Jes. 41:17-20. Tällaiselle joukolle tarpeeksi suurta kokoushallia ei ollut, mutta kokoonnuim-me koripallokentällä, jonne oli tuotu tuolit kaikille. Vaikka alue on Israelin kuuminta seutua, jossa aurinko paahtaa suurimman osan vuotta pilvettömältä taivaalta, niin nyt Jumala antoi meille – ei sadetta nis-kaan, vaan pilvisen taivaan suojaksi liian kuumalta auringon paahteelta.

Perjantai-illan hämärtyessä vietettiin perinteinen juutalainen sapatin vastaanot-to, kynttilöiden sytytys ja leivän ja viinin siunaaminen, mutta varmaan ensi kertaa tässä paikassa se tehtiin siunaamalla Jee-

suksen Messiaan nimeen!

Illan varsinainen puhuja oli toisen pol-ven uskova juutalainen, jonka muistan jo lapsesta asti. Hänen isänsä oli 10-vuotiaa-na poikana Warsovan getossa, mutta säi-lyi hengissä ja monen vaiheen kautta pää-si Israeliin ja tuli täällä uskoon. He olivat ensimmäisiä uskovia juutalaisperheitä jot-ka tunsimme Jerusalemissa 1960 luvulla. Tämä “entinen poika” on nyt nuori mies, perheen isä ja erään kasvavan messiaanisen seurakunnan johtaja Jerusalemissa. Kun kuuntelimme hänen selvää ja voimakasta puhettaan sinä iltana, vaimolleni Esterille tuli aivan kyyneleet silmiin, kun hän siinä muisti vanhan Simeonin sanat: “Herra nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään”. Luuk.2:29-32. “Herra, kiitos että olet nos-tanut meidän tilallemme nuoremman su-kupolven, puettuna sinun voimallasi vie-mään eteenpäin evankeliumia Messiaasta Jeesuksesta omaisuuskansasi keskuudessa”.

Pastori Menno kertoi myös jotain omis-ta kokemuksistaan. Hänen seurakuntansa perustettiin 1991, ja ihmisiä tuli uskoon,

mutta neljä vuotta myöhemmin seurakun-ta ei enää kasvanut. Niinpä hän kyseli isäl-tään mitä tehdä, ja tämä vastasi: “Päästä kala alkaa pilaantua – parantaja, paranna ensin itsesi”. Hän kertoi edelleen: ”Pyysin, että toiset uskovat tutkisivat minua, ehkä en itse näe jotain asiaa, joka estää seura-kunnan kasvua. Aloin tutkia Apostolien-tekojen toista lukua sekä Efesolaiskirjeen neljättä lukua ja totesin, että alkuseura-kunnassa Pyhä Henki vuoti, kielillä pu-huttiin ja uskottiin Raamatun lupauksiin että ne ovat voimassa.” “Pietari otti mik-rofonin ja julisti että “kaikki mitä on Raa-matun profeetoissa Messiaasta luvattu, on nyt täyttynyt Jeesuksessa”. “Antakaa pelas-taa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta ja ottakaa siis vastaan usko Jeesukseen, niin ehditte vielä mukaan taivaan junaan”. Apt. 2:42 kerrotaan, että “Uskovat seurakun-nassa pysyivät apostolien opetuksessa, kes-kinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksessa”.

Uuden Britannian saari tuottaa paljon suklaan raaka-ainetta

Suuri varastorakennus on kaakaomiehen kirkko

TEKSTI JA KUVAT:
EERO KETOLA

Suuren varastohallin edessä on kaikenkokoisia autoja ja suuria kottikärriä. Tukeyarakenteiset miehet kantavat paahtavassa helteessä suuria kangassäkkejä sisälle varastoon. Suurten vaakojen ympärillä hyörii miehiä kirjoittaen vihkoihin säkkien painoja. Lähellä ovea on pöytä, jonka luota viljelyksiltä saapuneet miehet saavat palkkansa.

- Joka kuukausi vastaanotamme viisi tai kuusi tonnia kaa-

Kaupunki tuhoutui syyskuussa 1994. Lähellä olevat kaksi tulivuorta, Tavurvur ja Vulcano purkautuivat samaan aikaan. Australian taloudellisen tuen avulla Rabaulin asukkaat on asutettu Kokopon kaupunkiin.

Kaikkialla Rabaulissa on edelleen tuhkaa. Kaupunkia ei voi rakentaa uudelleen. Kuumana, aurinkoisena päivänä tuhka on vaalean harmaata, kuivaa ja pölyvää. Tuhkaa imeytyy iholle, vaatteisiin ja sisälle autoon. Pasaatituulten aikana alueella sataa joka ilta. Tuhka muuttaa värinsä lä-

Lauri Pesu ja Liisa ja Matti Kumpulainen saapuivat viljelyksille. He tutustuivat raskasta työtä tekeviin miehiin ja kertoivat heille evankeliumin muuttavasta voimasta. Siirtotyöläiset matkustivat lomillaan kotiseudulle Papua-Uuden-Guinean Yläkömaalle ja kertoivat siellä sanomasta, jonka he olivat kuulleet. Hengellinen herätys levisi nopeasti saarelta toiselle.

- Ihmiset puhuivat paljon suomalaisista lähetystyöntekijöistä. He ihmettelivät sitä, että he olivat tulleet näin kauas kotimaastaan vieraaseen kulttuuriin ja maahan, jonka sää oli kokonaan erilainen kuin se mihin he olivat tottuneet. Asun Navunaramin kylässä. Useat naapurimme tulivat uskoon. Viljelysten keskelle rakennetusta kirkosta kuului sunnuntaisin laulua koko kylän alueelle, kertoo Ben Irima.

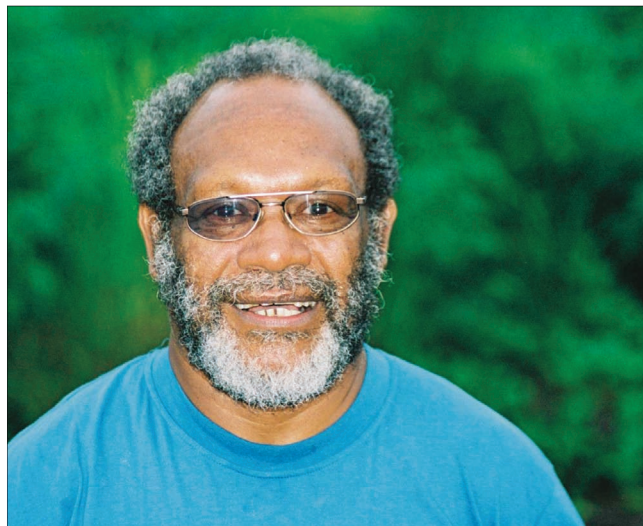
Kaakaota ulkomaan vientiin ostavan yrityksen, Agmarkin myyntijohtaja Ben Iriman vaatteet tuoksuvat kaakolle. Hän istahdaa suuren, ruskean ja pullean kaakaosäkin päälle. - Olin hyvin uskonnollinen. Todellinen nimikristitty. Eräänä päivänä vaimoni Margaret tuli luokseni kertoen, että hän oli tullut uskoon. Pääsiäinen oli lähellä ja menin kristilliselle pääsiäisleirille. Täällä on tapana, että koko pääsiäisviikon ihmiset viettävät loma. Kristityt menevät leireille kuulemaan Jumalan Sanaa. Pääsiäisleirillä Jumalan Sana

kohtasi sisimpäni. Lähes juoksin vaimoni luokse. Kerroin, että jotain ihmeellistä tapahtui sisimmässäni. Sydämeni täytti ilo ja riemu. Yhdessä vaimoni kanssa kiitimme Jeesusta. Myöhemmin koko seurakunta yhtyi iloomme, kertoo Ben Irima.

Pöly nousee varastorakennuksen pihalta raskaasti lastatun avolava-auton kaartaessa paikalle. Raskaita kaakaosäkkejä kannetaan nopeasti sisälle varastoon. Sateenkaaripapukaija lennähtää nokkimaan maahan pudonnutta kaakaon siementä.

Ben Irima nostaa kätensä ja osoittaa sisälle suureen varastorakennukseen. - Tämä varastorakennus on minun kirkkoni. Täällä olen kertonut miehille Jeesuksesta. Yli viisikymmentä on jo tullut uskoon.

Ben Iriman koti sijaitsee keskellä kookos- ja kaakaoplantaasia. - Kaakao liittyy työhöni ja arkeeni. Kaikkialla täällä kasvaa kaakaota. Viljelyksien keskellä kuulin myös evankeliumin sanoman. Viljelykset ja varastorakennus on minun "kirkkoni". Täällä voin keskustella ihmisten kanssa ja iloita siitä kuinka evankeliumi vaikuttaa meidän sydämissämme, kertoo tolai-heimoon kuuluva Ben Irima.

Kaakaota kasvaa Ben Iriman kotipihallakin.

hes mustaksi. Sadevesi juoksuuttaa tuhkaa kaikkialle. Tuhkasta vapaaksi auratut kadut muuttuvat tuhkapuuroksi, joka tukkii tiet ja synnyttää suuria tuhkaröykykiöitä uusille paikoille. - Tuhkainen, kuiva ja aurinkoinen alue tuottaa hyvää kaakaota. Usein viljelmillä kasvatetaan kookosta, jonka aluspensaana kaakao menestyy mainiosti. Mikäli kukinta-aikana sataa tai on kova tuuli, kukinta epäonnistuu. Silloin sato jää erittäin huonoksi. -Tänä vuonna on hyvä kaakaosato, kertoo Ben Irima. Hän on ostanut vuodesta

1999 lähtien kaakaota.

Kaakaoviljelys muuttuu

Useiden ihmisten elämä muuttui suurilla kaakaoviljelyksillä 1960- luvun viimeisistä vuosista lähtien. Suomalaiset lähetysaarnajat Rakel ja Kari Harri, Martta ja

kaota. Tässä suuressa varastossa kaakaosäkit odottavat laivausta. Satamaan saapuu kaksi kertaa kuukaudessa laivoja, jotka kuljettavat kaakaon Eurooppaan asti, kertoo Ben Irima.

Papua-Uudelle-Guinealle kuuluva Uuden Britannian saari on kuuluisa lukuisista, aktiivisista tulivuoristaan. Iriman varasto sijaitsee aivan Rabaulin kaupungin laidalla.

Kastejuhla Kotikirkossa

Sunnuntaina huhtikuun 10. vietettiin Vancouverin Kotikirkossa iloista kastejuhlaa. Kaikkiaan seitsemän nuorta ihmistä halusi ottaa kasteen ja liittyä Bethelseurakuntaan. Erikoista oli se, että pastori Mark Vainio sai kastaa samalla kertaa kolme poikaansa. Muut kastettavat olivat Liisa Varvas ja kolme äskettäin uskoontullutta englanninkielistä vancouverilaista. Kaikki kertoivat uskovansa Jeesukseen Kristukseen ja halusivat mennä kasteelle Mestariaan seuraten.

LEEVI MYYRÄ

JATKOJA ETUSIVULTA

Kirjojen matka Liberiaan

Maalla – merellä – ilmassa

Springfield – Toronto – Bryssel – Monrovia

Raamattukoulu tarvit-
si myös kirjoja sen tyhjiille
kirjaston hyllyille. Kun kä-
vimme opettamassa siellä
ensimmäistä kertaa, välirau-
han aikaan vuonna 2002,
näimme tarpeen. Tuolloin
asuimme Torontossa josta käsin otimme
yhtyttyä Springfieldiin (Missouri) Africa
Library Serviceen (Kristillisten kirjojen
jakelukeskus Afrikan lähetystyön tarpei-
siin). Pyysimme pientä kirjalahjoitusta,
johon saimme kuitenkin kielteisen vasta-
uksen. ”Kirjoja myydään Afrikkaan edul-
lisesti, mutta lahjoituksia ei tehdä” oli vas-
taus.

Noin kaksi viikkoa ennen muuttoam-
me Torontosta Brysseliin, saimme kuiten-
kin puhelinoiton Springfieldistä: ”Meil-
lä olisikin mahdollisuus antaa muutamia
kirjoja lahjoituksena Liberiaan.” He olivat
keskustelleet asiasta ja tulleet siihen tulok-
seen, että heidän edessään oli ainutlaatu-
nen mahdollisuus saada kirjoja sisällisso-
dan runtelemaan maahan. ”Voitteko vielä
ottaa asian hoitaaksenne?” kuulumme hei-
dän kysyvän.

Vastauksemme oli selvä: ”Kontissamme
on vielä tilaa.” Niin, kirjat lähtivät mat-
kaan rahtirekalla Amerikan Missourista
Torontoon.

Kirjoja tuli kaiken kaikkiaan noin 50
laatikollista! Ne saapuivat meille vain tun-
ti ennen konttimme sinetöimistä. Matka
kohti Atlantin aaltoja alkoi. Kiitosmieli oli
kaikilla, jotka olivat seuranneet tätä epäta-
vallista ”kirjasiunausta”.

Laiva saapui Antwerpenin satamaan,
josta kolmen viikon neuvottelujen jälkeen
kontti tuli Belgian Raamattukouluun pihaan
tammikuussa 2003. Kirjat olivat kulkeneet
kuivana kyydissä.

Belgian Raamattukoulun oppilaat pur-
kivat lastin. Yksi oppilaista oli liberialai-
nen, joka oli saanut turvapaikan Belgiasta.
Kun hän kantoi kirjalaatikoita ulos kontis-
ta, hän siunasi jokaista laatikkoa laulellen
iloisesti ja kaikille kuuluttaen, että nämä
laatikot jatkavat matkaa Liberiaan, hänen
maahansa, Raamattukoululle, jossa hän-
kin oli aloittanut raamattuopinnot ennen
sotaa.

Suuri pino kirjoja ”makasi” nyt koulum-
me ullakolla Belgiassa. Mitä seuraavaksi?

**Kirjat
onnellisesti
perillä
Liberiassa.**

**Matkalla
pakolaisleirille**

Miten kirjat saadaan Liberiaan? Ajatte-
limme täyttää matkalaukkumme joka ker-
ta kirjoilla, kun matkustamme Liberiaan,
mutta se olisi ottanut viisi vuotta ja kym-
menen matkaa ennenkuin koko lähetyk-
s olisi määränpäässään.

Vielä samana vuonna olimme suunni-
telleet matkaa, mutta sisällissodan puh-
keaminen uudelleen keskeytti aikeemme.
Tälläkin kertaa sodan julmuus oli järkyt-
tävää raakuutta. Jotkut Raamattukoulun
oppilaista menehtyivät. Joidenkin vaimo-
ja ja lapsia pahoinpideltiin. Kaikki näki-
vät nälkää ja kärsivät tropiikin sairauksis-

ta. Jotkut näkivät kuinka pahoinpideltyjen
ruumiita silvottiin ja ruumiinosia syötiin.

Kaksi pitkää vuotta

Kirjat odottivat vintillä kaksi vuotta
odottamassa sopivaa tilaisuutta. Maa-
liskuussa 2005 koitti tuo odotettu sopiva
aika. Muutamaa kuukautta aikaisemmin
meihin otti yhteyttä helluntaipastori To-
ronton Agincourt-seurakunnasta kysellen
josko meillä olisi mitään projektiluontoista
tarvetta ”ylimääräisiin” varoihin. Kirjat!-
kolahti mieliimme välittömästi. Teimme
selvityksen kirja-avustuksesta ja lentorah-

tiin tarvittavista varoista. Pyyntömme hyväksyttiin. Yli 550 kg lähetyksen lento-
rahtina ei ole halpaa huvia, mutta siunaus oli matkassa. Myös lentoyhtiö SN Brys-
sel Airlines antoi lähes 20% alennuksen lentorahtihin-
nastaan. Niin sekä me että kirjat matkasimme samalla

koneella kohti Monroviaa.

Monroviaan lentokentällä meitä oltiin
vastassa. Mutta missä oli pyytämämme
auto, joka voisi kuljettaa 60 km matkan
meidät, 550 kg painavan kirjalähetyksem-
me ja omat matkatavaramme halki suoalu-
een pimeässä Afrikan yössä?

Paikalle ilmestyi muutama henkilöauto.
Afrikkalainen standardi pakkaustekni-
kassa ja lastin painossa ylittää hurjimmat-
kin länsimaalaiset ajatukset: lattiasta kat-
toon – ovesta oveen, katolle, ikkunat auki,
peräluukku auki . . . roikkuen, työntäen,
puskien ja vetäen . . . kaikki tuntui mahtu-
van jonnekin. Emme tosin tienneet mikä
laatikko meni minnekin, niin monta pak-
kausyritystä ja pakkaajaa touhuun mah-
tui. Keskityimme vain pitämään silmällä,
kuka laatikoita kantoi. Niin tyydyimme
istumaan ja seuraamaan sivusta. Vihdoin
neljän tunnin odotuksemme palkittiin, au-
tot oli pakattu ja voimme lähteä matkaan
pimeään Afrikan yöhön.

Kolmen rengasrikon ja iskunvaimen-
timien työntymisen läpi peltien hidasta-
essa matkantekoa, pääsimme kuin pää-
simmekin majapaikkaamme puolen yön
tuntumassa. Kun kiilasimme majapaikan
pihaan, näimme, että arvokkain avustus-
tavaroita sisältävä matkalaukkumme kei-
kui päällimmäisenä kirjalaatikkojen päällä
avoinaisessa auton takaluukussa. Jumala oli
pitänyt naruja ympärillä. Siunaus ja varje-
lus oli ilmeinen.

Muutaman tunnin yöunen jälkeen seu-
raavana aamuna aloitimme opettamisen
Raamattukoululla. Päivän aikana, pikku-
hiljaa kaikki kirjalaatikotkin löysivät tien-
sä koululle. Oppilaat kantoivat laatikot
päittänsä päällä kolmannen kerroksen kir-
jastoon siunaten jokaista laatikkoa kiitollis-
ena. Kirjat kulkivat pitkän tien – maalla,
merellä ja ilmassa – tämä siunaus oli vih-
doin saavuttanut heidät.

RIKU JA ANNE TUPPURAINEN
LÄHETYSSAARNAAJAT EUROOPPAAN
JA LÄNSI-AFRIKKAAN

JATKOJA SIVULTA 5

Iloa Jeesuksessa maailman syvimmässä paikassa!

Nykyään on liikaa ”yksityisuskovia”, jotka eivät halua ottaa vastuuta
missään seurakunnassa. Juostaan paikasta toiseen etsimässä sitä ”vi-
meisintä siunausta”. Missä ovat sinun juuresi, vai onko niitä ollenkaan?
Oletko kuin kuivunut lehti, jota tuuli heittelee milloin mihinkin suun-
taan? Mies ja vaimo, onko keskinäinen suhteenne kunnossa? Naimat-
tomat, onko suhteenne toiseen sukupuoleen puhdas? Meitä uskovia
vahditaan, elämäämme seurataan. Alkuseurakunnassa uskovat tukivat
toisiaan, vahvat auttoivat heikkoja. Lue Ef4:1-16 ”Jokaisen uskovan
tehtävänä on Kristuksen ruumiin rakentaminen”. Jokaiselle on teke-
mistä. Jos vain lämmität seurakunnan tuolia, niin se on ensin sinun ja
sitten myös seurakunnan pastorin synti. Ei joka asiasta kannata riidel-
lä, vaan toisinaan täytyy niellä vaikka ”sammakko” Jeesuksen tähden,
mutta uskon perusasioista ei voi luopua. Tehkää työtä, hikoilkaa ja
korjatkaa satoa, vaikka toisinaan mukana olisi ohdakkeitaakin! Olkaa
innokkaita siihen asti kunnes Jeesus saapuu. Amen”.

Uskon, että tämän juutalaisveljen sanoma on ajankohtainen myös
Suomen uskoille. Siunattua kesäaikaa Jeesuksen ”renkinä” ja ”piika-
na”.

ISRAELIN RAAMATTUTYÖN PUOLESTA: OLAVI JA ESTER SYVÄNTÖ

”RAKKAUS RAKENTAA”

Sanan Suurjuhlat 2005

Thunder Bay 28.– 31.7.2005

Konferenssin majoitusmestarina toimii Matti Laitinen

yhteystiedot: puh: (807) 683 8660
fax: (807) 683 8660 (siis sama numero)
e-mail: saalem@tbaytel.net

Jos tulet kotimajoitukseen tai omalla asuntoautolla tai –vaunulla, ota yhteys
majoitusmestariin. Hotelli- tai motellimajoituksen haluavat ottakaa yhteys itse
Thunder Bayn majoitusliikkeisiin, lista hotelleista ja motelleista on toimitettu
jokaiseen seurakuntaan.

Lapsiperheet huomio!

Konferenssin päättilaisuuksien aikana on lapsille oma, korkeatasoinen
ohjelmansa. Ohjelmasta vastaavat Thunder Bayn lapsityöntekijät muiden
paikkakuntien lapsityöntekijöiden avustuksella.

Mitä kuuluu

Jaakko ja Sirkka-Liisa Romulle

Jaakko ja Sirkka-Liisa Romu ovat tuttuja henkilöitä Pohjois-Amerikan suomalaisille uskovaisille. He ovat ”papittaneet” Sault Ste Mariessa (2 termiä) ja Vancouverissa sekä kiertäneet maanosan ristiin rastiin. Romut muuttivat syksyllä 2004 Seinäjoelle, Suomeen. Jaakko kirjoitti Todistajalle kirjeen, joissa hän mm. kertoo sydänkohtauksesta, jonka hän sai kohta muuton jälkeen.

”Olen todella kiitollinen Jumalalle siitä, että saan tervehtiä teitä rakkaat ystävät Todistaja-lehden välityksellä ja kertoa, miten hyvä Jumala on ollut minua ja meitä kohtaan.

Olimme ehtineet olla Suomessa noin kolme viikkoa, kun eräänä aamuna varhain heräsin kovaan rintakipuun sydäninfarktin yllättäessä. Ohitusleikkaus tehtiin Tampereella ensimmäisenä päivänä joulukuuta. Kaikki sujui hyvin ja toipuminen on tapahtunut hämmästyttävän nopeasti ilman minkäänlaisia komplikaatioita.

Pikkuhiljaa olemme alkaneet liikkua kokousmatkoilla eri seurakunnissa täällä Pohjanmaalla ja kauempanakin. On sellainen tuntu, kuin olisi saanut Jumalalta lahjaksi kokonaan uuden elämän. Kunnia yksin Jumalalle ja kiitos kaikille rakkaile ystäville, jotka ovat jaksaneet rukoillen muistaa.

Myrskyillä ja koetuksilla on oma tärkeä tarkoituksensa meidän kaikkien elämässä. Kun katsot kuolemaa silmistä silmiin, tajuat, miten todellista voi olla Herran läsnäolo. Rauha sydämessäsi ei järky, vaikka vuoret sortuisivat ja sydämesi lakkaisi sykkimästä. Tajuat, että elämäsi voi päättyä yllättäen ja ettet olekaan korvaamaton. Mikä armo onkaan tuntea, että veri riittää, ja silta kestää.

Vaimoni Sirkka-Liisa oli nähnyt suurikokoisen enkelin seisomassa vuoteeni pääpuolella tullessaan minua katsomaan sairaalassa. Se oli varmasti Jumalan huolenpidon selvä osoitus hänelle tuolla koetuksen hetkellä.

Jossain vaiheessa myös oman elämän asiat menevät silmiesi ohitse. Tiedät mitä teet ja missä järjestyksessä teet, jos siihen vielä tilaisuus annetaan. Tajuat sisimmässäsi, miten suuri lahja elämä tässä ruumiissa on ja miten totaalisesti se on lahjaa Jumalalta ja kuuluu vain yksin Hänelle. Saarnamiehenä ymmärrät, että Pyhä Henki haluaa kauttasi kirkastaa vain yhtä ainoata totuutta; Kristusta ristille naulittuna ja ylösnousseena syntisten Vapahtajana. Näkysi kirkastuu ja pelkistyy ja jäljelle jää vain risti ja ristin sanoma. Elämäsi pursi puhdistuu turhasta kansilastista ja sen pohjalasti kasvaa koetusten myrskyisillä vesillä.

Jos Jumala suo, haluamme julistaa evankeliumia ja olla hänen käytössään elämämme loppuun asti, vaikka kuulummekin eläkeläisten joukkoon. Aika Kanadassa ei koskaan unohdu, ja rukoilemme, että saisimme vielä julistaa evankeliumia sillä suurella mantereella. Kiitos ystävät rakkaudestanne ja esirukouksistanne!”

Teitä kaikkia kiitollisuudella siunaten:

‘ROMUPAPPI JA HÄRMÄN-LIKKA’ (JAAKKO JA SIRKKA-LIISA ROMU)

Ituja tarjolla

Kauppamaailma on täynnä kaikenlaisia ilmoituksia tuotteista. Ihmiset uskovat ilmoituksiin ja usein ostavat tuotteen joko ilokseen tai harmikseen. Evanke-liumi Jeesuksesta Kristuksesta on ilmoitus, ei vaatimus. Pienoise-vankeliumissa sanotaan: ”Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa. Ja niinkuin Mooses yleni käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi.” (Joh. 3:13-17)

Uskotko sinä Jumalan ilmoituksen? Kaikilla ilmoituksilla on jonkinlainen sisältö ja tarkoitus.

Jumalan ilmoituksellakin on sisältö ja tarkoitus.

1. Jumalan ja ihmisen välinen suhde on korjattu Jeesuksessa Kristuksessa. Valtava ilmoitus! No, oliko tämä suhde sitten rikki? Oli! Niin pahasti, että Jumalan piti ottaa kantaa ja puuttua asiaan. Ilman sitä ihminen olisi tuhon oma. Me, jotka uskomme Jumalan ilmoitukseen, voimme kaikella varmuudella sanoa, että jokaisella on nyt mahdollisuus päästä takaisin Jumalan yhteyteen.

2. Jeesuksen veren kautta itse Jumala on pyyhkinyt pois maailman synnit - niitä ei enää lueta meitä vastaan, jos nimittäin hyväksymme Kristuksen sijaisuhrin kohdallamme. Kristuksen veri on tehokas puhdistusaine.

3. Uskon kautta Jeesukseen Jumala tarjoaa meille syntien anteeksiantamusta lahjana. Kuinka usein meille sanotaan, että jokin tuote on lahjaksi saatavissa? Varsinkin jos tuote on hyvää laatua, me oletamme joutuvamme maksamaan siitä ehkä paljonkin. Mutta Jumala tarjoaa meille lahjan - parasta laatua. Meidän vain tulee ottaa se vastaan. Oletko sen tehnyt? Kun ihminen tunnustaa syntisyytensä, heittäytyy Juma-

lan armon varaan ja ottaa Jeesuksen uskossa vastaan omakoh-taisena vapahtajana, hän kokee uudestisyntymisen. Uusi elämä alkaa - puhdas elämä Jeesuksessa Kristuksessa.

4. Nyt Jumala tahtoo itse suures-sa rakkaudessaan ohjata ja kasvattaa uudestisyntyntä lastaan, täyttää hänet Pyhällä Hengellä ja ruokkia häntä sanallaan - elämän pyhitykseksi. Tästä alkaa vaellus kohti taivaan kirkkautta. Hetki hetkeltä Jumalan lapsi muuttuu. Hän tulee enemmän ja enemmän Kristuksen kaltaiseksi. Mikä ihana kuva. Tämä on Jumalan tahto meihin nähden.

Tätä kaikkea ja paljon muuta-takin tulee osaksemme Kristuksen evankeliumin ilmoituksen kautta, kun me sen hyväksymme kohdallamme. Jumala ei koskaan tule vaatimaan, että sinä ja minä uskomme hänen ilmoitukseensa, mutta hän pitää ilmoitusta kirkkaana meidän edessämme siihen saakka kunnes armonaika loppuu. Kehotan sinua, ystäväni, otamaan vastaan Jumalan ilmoitus ja lähde seuraamaan sen ohjeita sielusi pelastukseksi.

LIISA A. LIEDES

Se itää sittenkin

Vaikka meillä ei ollut tilaisuutta mennä Floridan Talvipäiville, saimme kuitenkin olla mukana sieltä tuotujen kasettien välityksellä. Julistus kuulosti sydämiin käyvältä.

Eräs puhuja kertoi eräässä luterilaisessa kirkossa (Suomessa) tapahtuneesta kyselystä, gallupista. Kuulijakunnalta kyseltiin, miksi he tulivat kirkkoon sunnuntai-aamuisin. Tulivatko he kuuntelemaan musiikkia, kuorolauluja tai muuta. Oliko tarkoitus tavata ystäviä tai sukulaisia. Niin, miksi he menivät kirkkoon? Vastaus oli monien hämmästykseksi: Suurin osa heistä tuli kuulemaan Jumalan Sanaa. Olisipa meillä kaikilla jano Jumalan Sanan puoleen!

Jumalan Sana on siemen, joka kylverään ihmissydämeen. Kun luemme Raamatusta Jeesuksen elämän tapahtumista, näemme, että hän kyllä paransi sairaita ja herätti kuolleitakin, mutta hyvin usein on mainittu: ”Hän opetti.” Opetti opetuslapsilleen ja muillekin Sanan totuuksia. Kylvetty Sanan siemen iti. Sana levisi koko maahan ja pursui yli rajojen aina Eurooppaan asti. Sanoma ristin täytetystä työstä kiirii moneen kaukaiseen maahan ja sitä levitetään vielä tänä päivänä. Lähetys-saarnaajat ovat menneet ja vieneet Sanan mukanaan. Tuloksia kylvöstä on saatu, vaikka ei aina niin nopeaan kuin oli toivottu.

Vuosia sitten kävin Floridas-sa ja sain ystäväiltäni palmun sie-

meniä. Tultuani kotiin, Kanadaan, panin siemenet multaan kukkaruokkuun. Kastelin niitä antaumuksella, mutta multa py-syi mustana, eikä minkäänlaista elämää ollut havaittavissa. Oliko työni turhaa ja odotukseni tuloksetonta? Kuitenkin, odotin ja odotin. Vihdoin kärsivällisyyteni petti. Vetäisin yhden siemenistä ylös mullasta ja ihmeeksei huomasi, että toivoni ei sittenkään ollut turhaa. Kun tarkastin siementä kädessäni, huomasin, että siinä olikin elämää. Pienet juuret olivat alkaneet kasvaa alaspäin. Kiireesti tuikkasin siemenen takaisin multaan. Mielelläni olisin seurannut sen kehitystä, myös ylöspäin tulevaa kasvua, mutta edessäni oli uudelle työkaudelle lähtö takaisin Taiwanin saarelle, työhän kiinalaisten pariin. Annoin siemenet purkkeineen äitini hoitoon.

Äiti kertoi, että kylvöni oli tuottanut kauniit palmun taimet, ja niitä oli niin monta, että useat ystävästämme saivat niistä osansa. Nuo siemenet itivät sittenkin!

Taiwanissa ollessani pidimme pyhäkoulua kirkoissa, katujen vierillä ja temppelien etuaukioilla, ja kylvimme Jumalan Sanan siementä lasten sydämiin. Monet sadat lapset saivat kuulla evankeliumia. Mutta vain harvoin saimme heti nähdä suurempia tuloksia kylvötyöstämme. Mutta kiitos Jumalalle! Nyt heistä on joitakin julistamassa pelastussanomaa oman

kansansa jäsenille. Sanan siemen iti ja kantoi satoa.

Joitakin kuukausia sitten eräs saarnaajistamme puhelimesta kertoi suuren perheen työstä. Usein olin käynyt heitä katsomassa ja kutsumassa pyhäkouluun ja kokouksiin. He olivat iloisia ja ystävällisiä käydessäni, mutta muita tärkeämpiä tuloksia en nähnyt. Kunnes sitten tuo puhelinsoitto toi iloisia uutisia. Tuon Chen-perheen yksi tytöistä oli tullut uskoon ja oli iloisena kertonut kuulemastaan pyhäkoulussa meidän Kivikaupunkin kylän rukoushuoneella. Vuosien jälkeen Sana oli tehnyt tehtävänsä.

Monet, jotka silloin kuulivat evankeliumia, ovat muuttaneet pois tuosta maaseutukylästä. He veivät kylvetyt Sanan mukanaan sydämissään. Toivon ja rukoilen, että vielä monet heistä tekevät oikean ratkaisun elämässään ennen kuin on liian myöhäistä. Minä en tiedä missä monet heistä ovat, enkä ehkä koskaan saa tietää heidän elämänsä vaiheista, mutta Jumala tietää ja Sanan siemen itää sittenkin.

Jatketaan Sanan julistusta sielä, missä olemme. Jumala odottaa meiltä vain uskollisuutta siinä työssä, minkä hän on meille uskonut ja hän pitää lopusta huolen. Hän antaa sadon aikansa, sillä siemen itää sittenkin!

SAARA ROSSI

Viimeisimpiä tietoja Niakselta, tilannehan siellä muuttuu koko ajan (pahemmaksi).

Avustusjärjestöt ovat poistumassa, kun ei ole toivoa eloonjääneistä. Toiset lähtevät, kun ei infrastruktuuri toimi. Medanin saarnaajat, Max ja Paul Wakkary, ovat kyynärpäitä myöten mukana seurakuntiansa kanssa auttamassa. Eli painopiste on siirtymässä ulkomaalaisilta - kotimaisille! Sikäli upeata! mutta kyllä tarvitsevat apua auttaakseen.

Kirkko maan tasalle

Eilen soitettiin Teluk Dalamista (vihdoin saatiin yhteys). Se koti jossa yövyimme ollessamme siellä - 4 kerroksinen rakennus, jossa kauppa katutasossa - on maan tasalla. Isä ja tytär kaivettiin (hengissä) raunioista. Muut perheen jäsenet sattuivat olemaan Medanissa käymässä. Kaupungin helluntaiseurakunnan rukoushuone on 20 astetta kallellaan; vaatii pikaista korjausta, että voidaan käyttää. Tie etelään Gunungsitolista on "avattu" toissapäivänä, mutta matka kestää kaksi tai kolme kertaa kauemmin kuin ennen.

Ruokaa ja vettä tarvitaan

Ibu Lasen rukoushuone Gunungsitolissa on toiminut "turvapaikkana" kymmenille perheille heti järistyksen satuttua - milläköhän hän ruokkii ja avustaa kaikkia niitä ihmisiä? (Määrä vain kasvaa päivittäin!)

Eräs vakava asia on kaivot ja kaivovesi. Vesi on "saastunut", ja kaivot umpeutuneet ja/tai suolavesi turmellut. Vesiastiat Medanista tai Sibolgasta mm. ovat nyt tarpeen, sekä veden puhdistuspillerit (Ausi avustusjärjestöt ovat jakaneet tuhansia tähän asti, mutta nyt ovat australialaiset poistumassa saarelta)

Olimme puhelinyhteydessä kahteen saarnaajaan Medanissa. Nias-saarelle emme saa puhelinyhteyttä; muutama tekstiviesti on sieltä paikallisilta tullut. Eivät saa edes puhelinkortteja siellä ostettua...

Uutisia Indonesiasta
Maanjäristysten Nias-saari

Mutta tilanne tällä hetkellä on se, että edelleen on jälkijäristyksiä ainakin 3-4 päivittäin, joskus jopa kymmenenkin. Ihmiset asustavat ulkosalla tai teltoissa, joita on saarelle viety eri avustusjärjestöjen to-

koa sitten, ihmettelimme, ettei teitä pidetä kunnossa. 80 kilometrin matka kesti autolla 5 tuntia!

Mutta nyt nämä huonotkin tiet ovat täysin kulkukelvottomia autoilla. Mootto-

News from Indonesia

We had hardly settled into our new apartment when we set out to minister and investigate the small islands off the west coast of Sumatra. During the earthquake and tsunami of December 26, 2004, most of the destruction and damage happened in Aceh province, and the tip of Sumatra, and on the island of Nias. But no word was forthcoming from the other small islands. We needed to go there and see for ourselves, and to minister encouragement and reassurance to the believers.

Already in Canada we had read one scientists opinion that the earthquake could have raised some islands 6 - 8 feet. Had this really happened? When we arrived on Sikakap island, I went over to the Harbourmaster's office. There I learned that that's exactly what happened. And together with the luxurient mangroves along the coastline prevented the "killer" waves from causing great destruction on any of the small islands. Only on Nias island, where there were miles of beaches along the western and southern shores there was noticable destruction. But our visits to the churches and the mee-

tings we had were really wonderful. Holy Spirit ministered to the congregations, we just stood amazed at how the Lord healed, encouraged and refreshed both pastors and believers. And like always, there were many of those who wanted to dedicate their lives to Christ for the first time, or to rededicate themselves to do the Lord's will.

Then on to the next island, Pagai, and the next Sipora, we could go on, and on, and it would be so very similar just the place name changes, the congregation is different but the Lord is just the same and we give God all the glory.

Our visit to Nias island at the very end of our trip, being already tired, worn out from hot restless nights, but we needed to see and minister at the Bible school and at the southern tip of the island, Teluk Dalam. At both places we felt the Lord moving in a special way and were led to bless them individually. And then we left.

Just 5 days later a devastating earthquake hit Nias, leveled Teluk Dalam town, most of the Bible school (15 students were injured, 5 seriously) and all the buildings unusable. You must have followed on the News, pictures of the destruction in Gunung Sitoli (the main town)? Your brothers and sisters are in the midst of that devastation,

picking up the pieces, if they can find any in the rubble. In Teluk Dalam, the 4 storey building we stayed in, was leveled to the ground, and the father and his daughter were dug out, traumatized but alive. The church there needs extensive repair before it can be used again.

Rebuilding has started, praise the Lord. Finnish churches have sent emergency assistance and we have received some from Australian Finnish congregations and individuals. We need your encouragement continually. Your words of support are important.

Just recently we went to a town, 18 km. north from here for a home meeting. Had a wonderful time with the believers there. The next morning we read in the papers that the volcano, which is just at the outskirts of that town, started rumbling and sending out gases, and it continues still.

What a wonderful thrill and assurance to know, "I will never leave you, nor forsake you"!! The safest place in all the world, is in the "center of His will"! Thats where we are.

EMMANUEL & MIRJA YRJÖLÄ

mesta. Helluntaiseurakunnat Medanista ovat lähettäneet mm. 100 teltaa, ruoka- ja lääkeavustusta kahden ryhmän mukana. Ainakin 10 helluntaiseurakunnan rukoushuonetta on pahoin tuhoutunut. Kaikkialta ei ole vielä tullut tietoja, kun yhteydet eivät pelaa. Raamattukoulun rakennuksista noin 50% on tuhoutunut ja oppilaat lähetetty kotipaikkakunnilleen. Osa on vielä sairaalahoidossa. Saaren sisäinen liikenne on pahasti jumissa. Juuri kun olimme siellä kaksi viik-

kipyörät ovat ainoat kulkuvälineet.

Tämän hetken tarpeet

Tämän hetken suurimmat tarpeet tällä helluntaiseurakunnan avustusryhmällä: 2-3 moottoripyörää, jotka voitaisiin ostaa Sumatran puolelta ja kuljettaa laivalla Sibolgasta Gunung Sitoliin. Käytetyt moottoripyörät maksavat noin 300-500 Euroa/kpl. Avustajille toimipiste. Tarjolla on yksi harvoista taloista, joka pysyi pystyssä, mutta vuokra on heille liian korkea n.1000 Euroa/vuosi!!! Tämän talon ympärillä on iso

Osa seurakuntalaisia, joita saimme palvella vain vajaa viikko ennen tätä järistystä ovat kotona Herran luona!!! He pyysivät meitä: "Jääkää vielä viikoksi!" Mutta olimme jo luvanneet pääsiäiseksi Bandungiin, joten ei ollut aikamme vielä lähteä...

Kiitos kun muistatte rukouksin tätä itkevää kansaa ja meitäkin, että voisimme olla siunaukseksi.

RAKKAIN TERVEISIN:
MIRJA JA EMMANUEL YRJÖLÄ

Muista Justinea rukouksin

Viime lehdessä kerroimme aidsia sairastavasta Justine-tytöstä. Milla Happonen lähetti viestin, jossa hän välittää tuoreimmat uutiset Justinesta.

Justine pääsi pois sairaalasta maaliskuun 15 päivänä oltuaan siellä 38 päivää hoidossa. Kiitos teille, jotka autoitte sairaalamaksujen maksamisessa. Justine ja hänen sisarensa Rose olivat todella kiitollisia osoittamastanne rakkaudesta. Tänään kävin katsomassa toipilasta. Justine oli joutunut kolmeksi päiväksi tiputukseen kuun lopulla, koska pahoinvoinnin tähden mikään ei pysynyt sisällä. Vieläkin oli kuumeinen ja pahoinvointinen. Tyttöjen koti on aivan lastemme koulun lähellä ja huomisesta alkaen järjestän Rose-sisarelle apua Justinen hoidossa. Kiitos, että edelleen muistatte Justinea rukouksissanne: rukoilkaa ruokahalun palaamista, pahoinvoinnin ja kuumeen loppumista!

JUSTINEN PUOLESTA
MILLA HAPPONEN

Siteitten verkko

Ihmisellä voi olla monia erilaisia siteitä, jotka häntä puristavat ja kahlitsevat. Voi olla synnin tai huonojen tottumusten siteitä, pelon ja mu-rehtimisen, selittämättömän ahdistuksen, syllisyyden tai katkeruuden siteitä, alemmuudentuntojen ja voimattomuuden, omien ja toisten vaatimusten siteitä. Monet siteemme ovat tottelemattomuuden seura-usta.

Monet eri siteet saattavat pitää ihmistä lujasti otteessaan, ja niissä hän pyristelee epätoivoisesti kuin kärpänen hämähäkin verkossa. Omat voimat uupuvat, kun hän yrittää päästä vapaaksi. Väsämykseen asti ihminen pyrkii omin voimin taistelemaan.

Kuitenkin Jumala lähetti maailmaan Vapahtajan, Jeesuksen Kris-tuksen, jolla on valta ja voima vapauttaa ihminen kaikista hänen siteis-tään, kahleistaan ja synneistään. "Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tullette todellisesti vapaiksi." (Joh. 8:36). Meidän ei tarvitse tais-tella yksin vaan voimme pyytää Jeesusta vapauttamaan meidät siteit-temme verkosta.

Taivaan tietä kulkiessamme saatamme silloin tällöin huomata ole-vamme uudelleen kietoutuneet joihinkin siteisiin. Silloin Paavali muis-tuttaa meitä: "Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkää antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen." (Gal. 5:1).

Jeesus on luvannut antaa meille Pyhän Henkensä voimaksi ja puo-lustajaksi elämän matkallemme. Saamme sanoa laulun sanoin: "Hen-kesi voimalla voiton saan vaivoissa, taistoissa synnin maan."

MARJO ARPONEN

Saara Rossi 75 vuotta

Eläkkeelle jääminen ei tarkoittanut työn lopettamista. Raamatun tutkiminen käy yhtä hyvin myös neljän vuodenajan Luoteis-Ontariossakin. Tuloksena siitä ovat monet opetuskirjoitukset, joita olemme saaneet lukea Todistajasta.

Monet ovat saaneet Saarasta luotettavan sielunhoitajan ja tukijan. Itse sain hyvän puolison ja vierelläkulkijan. Yhdessä olemme ihmetelleet Taivaallisen Isämme huolenpoittoa.

KIIHTOLISENA RAKASTAVA PUOLISOSI
ELJAS.

• • • •

Kesäkuun toinen päivä (2005) tulee kuluneeksi 75 vuotta siitä, kun Saara Rossi o.s. Pyykkönen syntyi Kangasniemellä, Suomessa.

Uskovassa kodissa pikkutyön sydämeen kylvetty Jumalan Sanan siemen alkoi itää ja kasvaa hedelmää. Jo kouluikäisenä, 13-vuotiaana, hän sai kutsun Jumalalta lähetystyöhön. Tyttölyseon läpäistyään Saara lähti Norjaan juutalaislähetyskurssille noin puoleksi vuodeksi, ja koko Pyykkösen perheen muutettua Ruotsiin, Saara lähti talveksi Lappiin evankelistaksi. Hän mielessään arveli: Jos siellä kestä, niin sitten kestä muuallakin.

Seuraava talvi meni Englannissa kielen opiskelussa. Pyykkösten muutettua Kanadaan 1953, Saara jatkoi opiskelua Moody Bible Instituutin kirjeopiston kautta ja saatuaan kannatuksen järjestetyksi hän lähti vuonna 1954 kutsuksensa maahan kiinalaisten pariin.

Ensin vuosi Singaporessa kielen opiskelussa. Sen aikana hän kärsi pahasta allergiasta. Lääkärin määräyksestä tuli muutto Taiwanin kokeilemaan terveyden kestämistä. Kokeilu kesti noin 40 vuotta. Tuohon aikaan mahtuu monenkirjavaa kokemusta. Työ hakka-heimon parissa on ollut kovaa, mutta nyt eläkepäivinä Saara saa iloita vaivannäöstä, kun puhelin pirahdaa silloin tällöin ja iloisin äänin joku uskovista kertoo saavutetuista voitoista ja ilosanoman etenemisestä hakkojen parissa.

Vierailin 1980-luvun alkupuolella Saaran työalueella Taiwanissa. Saaralla oli näky työstä. Näin uurastuksen tuloksena modernin lähetysaseman, joka oli enemmän kuin huomattava saavutus niissä oloissa. Kompleksiin kuului kirkko ja asuntorakennus. Saara itse eli "säästöliekillä" ja käytti aikansa, tarmonsaa ja rahansa rakastamansa kansan hyväksi. Hän on niitä pioneirilähestyssaarnaajia, jotka itseään säästämättä kyntivät syvän vaon "kiinalaiseen elopeltoon". Siemen kylvettiin. Se iti, kasvoi ja antoi ja yhä antaa runsaasta satoa.

Todistajan toimituksessa on vuosia iloittu Saara Rossin hyvistä kirjoituksista. Koko elämän kestänyt Raamatun tutkistelu ja tuhannet kokemukset eivät ole menneet hukkaan tai hautautuneet arkistoon, kun Saara on ahkerasti kirjoittanut Sanaan pitäytyvät kirjoituksensa opiksi nykyajan kristityille.

Saara kuuluu siihen sukupolveen, joka ei tyydy mitäänsanomattomaan julistukseen. Hänen puheissaan on aina selvä sanoma. Hän nauttii myös toisten julistuksesta ja keskustele mielellään kuulemastaan.

Todistaja-lehden toimitus onnittelee 75-vuotiaasta avustajaansa ja toivottaa Jumalan siunausta, terveitä, onnellisia päiviä ja odottaa artikkeleita tulevaisuudessa.

ERKKI AHONEN

Todistajan juhlavuosi 2005
Lehti täyttää 80 vuotta

Kunnon lahjat 80-vuotiaalle

* **Ennätysmäärä tilauksia**
* **Ennätysmäärä lahjatilauksia**
* **Ennätysmäärä avustajia**
* **Ennätysmäärä lahjoituksia**
Vanhoilla hinnoilla!

TERVETULOA KONFERENSSIIN!

"Rakkaus rakentaa" 1 Kor 8:1

Olemme Thunder Bayn Saalemseurakuntana valinneet tämän raamatunjakeen konferenssimme teemaksi. Uskomme siihen, että Jumala on varannut hyviä asioita tämänkin konferenssin varalle. Odotamme innolla, mitä Jumala tulee tekemään keskellämme. Olemme rukoillen valmistelleet konferenssia ja toivomme, että juhlakansaa saapuisi runsaasti paikalle.

Konferenssimajoitus

Konferenssin majoitusmestarina toimii Matti Laitinen. Olemme seurakuntana valmistautuneet ottamaan paljon väkeä koteihimme majoitukseen. Leirikeskuksemme on konferenssin ajan käytettävissä ja sinne on hyvä leiriintyä asuntoautoilla ja –vaunuilla.

Thunder Bayn hotellit ja motellit ottavat myös halukkaasti vastaan konferenssivieraita. Paikkakuntamme hotellien yhteystiedot löytyvät jokaisen seurakunnan toimistosta tai ilmoitustauluilta.

Konferenssiruokailu

Juhlaväki saa hyvät ruoat Saalemin keittiöstä ja portaittain järjestetty ruokailu mahdollistaa kohtuullisen sujuvan ruokailun seurakuntamme tiloissa. Ruoka on hyvää ja sitä tehdään paljon.

Konferenssiohjelma

Ohjelma on jälleen monipuolinen ja sananopetus on vahvassa roolissa. Julistusvastuussa palvelevat mantereen omat työntekijät.

Lapset ja nuoret

Konferenssin päätilaisuuksien aikana on lapsille tarjolla oma "minikonferenssi". Lapsityöntekijämme ovat suunnitelleet mielenkiintoista ohjelmaa perheenpienimmille, joten isät ja äidit saavat nauttia sillä välin muusta konferenssiohjelmasta. Perjantai-iltana on nuorille oma myöhäiskokouksensa, jossa odotetaan väkevästi Jumalan ilmestymistä nuoremme elämään.

Thunder Bay odottaa sinua tänä kesänä vieraakseen! Tule kanssamme kohtaamaan Herraa Kesäkonferenssiin!

Thunder Bayn seurakuntaväen puolesta: Marko Selkomaa

Israel pyrkii pysyvään rauhaan

Kun Jasser Arafat kuoli, sai Israel jonkunlaisen hengähdystauon monikymmenvuotisen vihollisen, "arkkiterroristin" laskettua aseensa. Turva-aita on myös tehnyt tehtävänsä niin, että pommien kuljettajista suurin osa on saatu pidätettyä ennenkuin ovat ehtineet kylvää tuhoa.

Israelin hallitus on tehnyt suuria myönnytyksiä luovuttamalla monia kaupunkeja palestiinalaisille. Tämä puolestaan on nostanut voimakkaan vastustuksen, jopa niin, että israelilaiset siirtokunnat ovat kieltäytyneet lähtemästä alueilta ja osa sotilaista on kieltäytynyt tottelemasta komentoa mennä väkivalloin puhdistamaan alueita juutalaisista. On vihjailtu jopa sisällissodan vaarasta. Kaikki tämä näyttää selvästi koko maailmalle, että Israelin hallitus on pyrkimässä rauhaan, vaikka vastapuolella ei näytä olevan sellaista suuntausta. Maailmalla kuitenkin antisemitismi on lisääntymässä.

Juutalaiset paheksuivat voimakkaasti vastalausein 20 vuotiaan Harryn (Englannin prinssi) esiintymistä natsipuvussa jossain pukujuhlassa Englannissa. The Sun lehti julkaisi ison kuvan hänestä etusivulla. Miten on mahdollista, että Englannin kuningas-

huoneessa sallittiin tällaista? Vaikka Israel pyrkii rauhaan diplomaattista tietä, me tiedämme hyvin Raamatun perusteella, että pysyvää rauhaa ei saavuteta ennenkuin Messias Kuningas tulee ja "jakaa Jaakobille perinnön."

Pyhiinvaeltajien lukumäärä on kuitenkin lähtenyt hiljaiseen nousuun. Turismi olisi hyvin tärkeä tulo Israelin niin tiukkaan talouteen.

Kaarlo Syvännön aloittama raamattutyö vuosikymmeniä sitten on jatkuvasti toiminnassa, levittäen suuret määrät erikielisiä raamattuja ympäri maailmaa.

Raamattutilauksia tulee jatkuvasti islamilaisesta maailmasta. "Minun sanani ei tyhjänä palaja vaan se tekee sen, mitä varten se on lähetetty." Haluamme olla mukana ennenkaikkea siunaamassa Jumalan omaisuuskansaa ja rukoilemassa heidän puolestaan. Uskomme, että pian on käsillä päivä, jolloin Messias Kuningas saapuu. Hän asettaa kaikki kohdalleen niin poliittisesti kuin hengellisesti, valtakuntien rajoista lähtien. Siunataan Israelia ja toivotetaan rauhaa Jerusalemilille.

RAIMO SILEGREN

Pitkä matka

Jokainen, joka aikoo matkustaa, pitää itsestään selvänä asiana, että tulee ottaa selvää, mitä edessä on. Otetaan selvää matkareitistä ja mitä matkalla tarvitaan ja mitä on odottamassa, kun ollaan perillä. Huolehdistaan matkavaatteista ja

eväistä. Tietenkin toivotaan myös mahdollisimman hyvää matkaseuraa. Nykyisin useimmat pitkät matkat tehdään lentäen. Matkustajan tarvitsee vain mennä oikeaan aikaan oikeaan koneeseen, ja asia on selvä. Matkaajasta pide-

tään hyvää huolta, ruokitaankin matkan aikana, ja viimein ollaan paikassa, jonne oli aikomus tulla.

On olemassa pitkä matka, jonka kaikki ihmiset tekevät, mutta

JATKUU SIVULLA 11

JATKOA SIVULTA 10

Pitkä matka

useimmat eivät välitä varustautua tälle matkalle. Tämä matka alkaa jokaisen kohdalla heti syntymästä ja lähenee päätepistettä joka päivä. Jokainen tunti ja jokainen minuutti vie matkalaista lähemmäksi päämäärää.

Matkan alkaessa varusteet ovat erittäin vähäiset, mutta matkalle on lähdeävä varusteista huolimatta. Alussa pientä matkamies-tä hoidetaan ja ruokitaan, mutta ajan kuluessa joutuu kukin itse matkaseuransa ja päämääränsä valitsemaan. On olemassa vain kaksi valintamahdollisuutta, vain kaksi. Ei ole muita vaihtoehtoja. On vain taivas ja iankaikkinen elämä - tai helvetti ja iankaikkinen kuolema. Nämä tosiasiat eivät muutu, hyväksymekö me ne tai emme.

Meille annettu matkaopas, Raamattu, kertoo mitä on odotettavissa matkan lopussa. Opas-kirja antaa oikein hyvät neuvot matkalle ja lupaapa vielä matkatoverinkin. Kokemuksesta voin kertoa, että on turvallista kulkea taivastiellä, vaikka joskus tuntui-sikin kuin olisi yksin vaikeuksien keskellä. Silloinkin voimme Raamatun lohduttavan sanan mukaan kohottaa katseemme Jeesukseen, matkatoveriimme. Hän on antanut lupauksensa, joka kestää. Mekin kestäimme hänen seurassaan.

Jos sinusta tuntuu, että edessäsi on vain varjoa, on se kuitenkin merkki siitä, että jostakin loistaa valo. Ehkäpä sinun tarvitsee vain kääntyä, niin kasvohisi loistaa valo ja voit kulkea valossa. Psalmintekijä kuvailee matkaa Herran seurassa: "Herra on minun paimeneneni, ei minulta mitään puutu. Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa. Hän virvoittaa minun sieluni, hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden." Kannattaa har-kita ja valita oikea tie ja oikea pää-määrä.

ELJAS ROSSI

Vuosikokous

Mission Press Societyn

Vuosikokous pidetään torstaina 28.7.2005 Thunder Bayn Saalem kirkolla 21 Walkover St. Thunder Bay ON.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela

1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5

Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879

Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:30
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0

Puh. (705) 235-5025

Fax (705) 235-2655

E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,

Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383

Pastorit Mikko Tervo 705 253 7797 Clinton Moody 705 542 9908

Sunnuntaina:	Klo 10:00 (English Service)
	Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin:	Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin:	Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!	
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427	

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista Liisa Liedes

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

Pastori Marko Selkoma Puh. (807) 767-0464

Pastori Darren West Puh. (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00 ("Larry" 103,5 sekä 104,5 FM.)	

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3

Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori: Mika Yrjölä 416 733-0854

Mark Rytönen 416 754-7573

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoiilta /Youth Meeting	klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.

Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Pastori Markku Vainio 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
English service	klo 11:00
To • Sana ja rukous	klo 19:00
Pe • Nuorten ilta	klo 20:00
Puhelinsana 604 324-4447	

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen Puh. (306) 696-2253

Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.

Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Timo Puustelli

(561) 433-2948

Pastori Hannu-Heikki Hyppönen

(561) 493-4127

kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu & varh. nuoret
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ti • klo 17:00	Lähetysten ystävät
Ke • klo 10:00	Aamurukoushetki
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340 AM
Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110	

I BELIEVE IN MIRACLES

TEXT & PHOTO'S:
EERO SORILA

I order \$ 300.00 Canadian dollars about 30000 yen, from Canada which is to arrive in the Oita Kiyushu main post office during the last week of 1991. For some reason the money does not arrive by Dec 31 st. I am disappointed and decide not to wait any longer.

Found by Sweethearts

I take the ferry from Saganoseki, Kiyushu to Misaki, Shikoku. With very little money in my pocket I start cycling around the island of Shikoku. As I climb the steep hills from Misaki to Nagahama I know that I have to use my sleeping bag as my hotel and eat very cheap meals during the next ten days. I can buy some bananas, oranges and bread from the stores. To have ramen in a "shokudo", cafeteria at times would be considered a luxury. It is the last day of 1991 in the evening and I have to find a place to sleep.

There is a tall white building on the right hand side of the road which looks like an observatory tower. I climb to the very top and place my sleeping bag on the cement floor. Nobody else is in the building. The feeling is spooky. The next morning is New Year's day, 1992 and I wake up to the sound of steps at about 6 a.m. A group of young people look into "my bedroom" with surprised expressions. "Ohayo gozaimas" good morning, I greet them lifting my head up in the sleeping bag. They seem even more surprised because I know a few words of Japanese. My curiosity is provoked by seeing so many young people early in the morning. Eventually I find out that it is a custom in Japan for sweethearts to go and see the first sunrise of the year. In addition the sweethearts find a lonely traveller. For me it is a surprising but a pleasant welcome to the new year. The view towards Bungo Channel from the tower is captivating.

Soon I am cycling up and down the big hills of Chikoku again.

Too Much Money.

I do my best to enjoy the beautiful landscapes of Shikoku decorated by thousands of orange trees. From time to time the scary thought keeps entering my mind. What will happen when I have no money left? The raindrops of Shikoku are getting bigger and bigger and I am getting more wet and cold. Even the Japanese proverb I had learned earlier in Tottori does not seem to help. "Un wa yusha o tasuku" fate aids the courageous.

On Wednesday January 1 st at 11:50 pm I have cycled about 150 kilometers in one day and my feet are wet and cold. The shoes I wear are made of synthetic leather and they work like a thermostat. The colder it gets the stiffer the shoes become. With unbending shoes like clogs I am in the village of Onisitsho about 10 kilometers from Imabari. I cross the road and stop my bicycle in front of some vending machi-

I came from Vancouver Canada on October 29 th, 1991 to do a three month bicycle tour in Japan. After cycling two thousand kilometers my pockets were almost empty. I had spent more money than expected. Then a miracle happened.

nes, not to buy a drink but hoping to find some coins. One hundred yen, about one Canadian dollar would be a good help for my financial situation. Even 10 Yen, about a dime would help. As my eyes are combing the ground in front of the vending machi-

money which does not belong to me.

I must remember that judgement will come at the end of life. Clear conscience is more precious than money. It is now my moral responsibility to find the person who lost the wallet or report it to the police I

Angel in Disguise.

Soon I meet Mr. Watanabe and hand the wallet to him. He is very happy and, thanks me with a sincere smile. Before saying "sayunara" good buy he gives me a brown envelope. I place it in my pocket and cycle away from the train station.

Eero with his Canadian CCM bicycle warming up in South Kuychu Japan before cycling around the colder Island of Shikoku.

Wallet of temptation.

nes a miracle happens. I am petrified to spot a brown leather wallet on the ground. I stand frozen still before bending down to pick it up. A dim light from the vending machine is giving some light to the area but I do not want to count the money there. After cycling for some distance I stop under a bright street lamp and start counting. One thousand, two thousand, three thousand and the stack of bills is still thick. I become scared. The wallet contains 68000 Yen in paper bills and 830 yen in coins. The total is about \$700.00 Canadian dollars. It is more than double the money I ordered from Canada to Oita. It must be a wallet of an "okane much" a rich man. Too much money for me to fully understand while I am still in my state of shock.

Now I could rent a hotel room in Imabari, dry my wet socks, eat a good dinner and cycle around Shikoku without financial worries.

Am I Stupid.

Stop. It is the devil whispering into my ear. The Japanese people have been very kind to me. In my opinion they are the most honest people in the world. Would I be dishonest to a Japanese person who has lost a wallet? It is better for me to die of starvation than to accept the short temporal enjoyment of food and shelter by using

conclude. How to find the right person is a serious challenge. It is close to midnight and the weather is getting colder. I continue cycling to Imabari and find the train station there. Fortunately it is open all night and I have shelter. With a wallet full of money in my back pocket I lie down on a wooden bench to sleep like a bum. The question enters my mind if I am stupid for not using the money to sleep in a hotel. I am loaded. What are the Japanese people thinking when they see a "kaigin" foreigner spending the night in the train station. I could have continued cycling past Imabari and spent the night somewhere by the roadside away from the public eye. But I have an important mission in Imabari.

The owner of the wallet must be found as soon as possible. That is the reason why I am sleeping on the wooden bench in the train station. After a long exhausting day I sleep like a baby and wake up early the next morning. I wait until the offices open and find the Ehime Shimbun newspaper building at 9:30 am. With my poor Japanese language skills I manage to explain the situation to the editor Mr. Naoki Yamamoto and show him the wallet. With his kind help we find out that the owner of the wallet is a junior high school teacher Mr. Hiroyuki Watanabe from Hojo City. Soon the arrangements are made by te-

The thankful expression of Mr. Watanabe is enough to compensate all my troubles in returning the wallet. Yet the envelope is burning a hole in my pocket. I stop and open it along a busy street in the center of Imabari. There is exactly enough money to complete my bicycle trip around the island of Shikoku. How kind and thoughtful Mr. Watanabe has been. He is an angel in disguise.

Born in Finland I am reserved by nature much like the Japanese people but at that moment I cannot contain my joy. I raise my voice and with a sincere utterance say, thank you God. That is my song of praise. James 5:13 Is anyone happy? let him sing songs of praise.

Upon returning to Oita the money from Canada has arrived and I can complete the 3000 km. cycling trip in Japan.